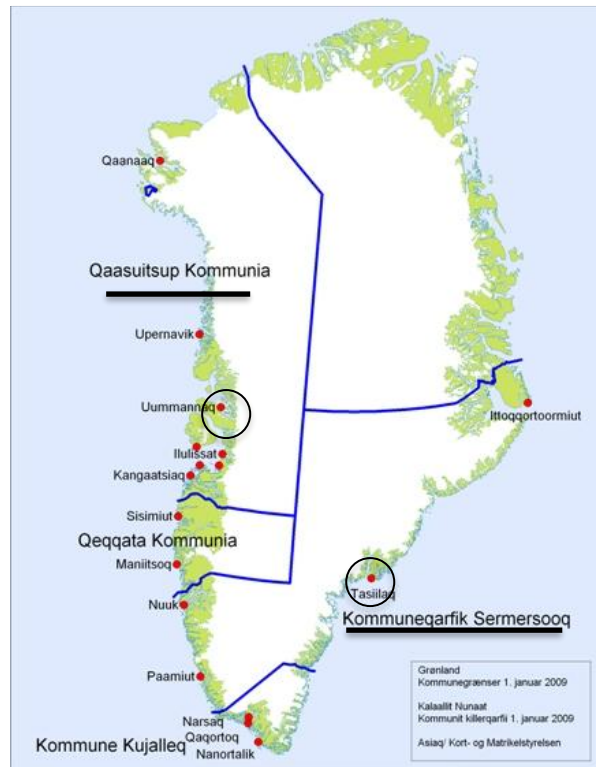

BACHELOR 2014

BA - SOCIALE FORHOLD 7. SEMESTER

ORGANISERING AF DET SOCIALE ARBEJDE MED PLEJEFAMILIER

Opgaven er skrevet af:

Susanne Andersen & Sorlannguaq Bähr

Vejleder: Steven Arnfjord

Antal tegn u. fodnoter: 93.822

Omfang af fodnoter: 84

1 Indholdsfortegnelse

1. Kapitel	3
1.1 Indledning:	3
1.2 Problemområde:	4
1.3 Problemformulering og underspørgsmål:	6
2 Kapitel	7
2.1 Metode afsnit: (Susanne & Sorlannguaq)	7
2.1.1 Kvalitativ metode:	7
2.1.2 Individuelle interview metode:	8
2.1.3 Bearbejdelse af vores interview data:	8
2.1.4 Systematisk sags arbejde: (Sorlannguaq)	9
2.1.5 Helhedssynets faktorer: (Susanne)	11
3 Kapitel	15
3.1 Felt: (Susanne & Sorlannguaq)	15
3.2 Feltarbejde:	15
3.2.1 Beskrivelse af valgte felter:	15
3.2.2 De valgte felter:	17
3.2.3 Opsummering af feltet:	22
4 Kapitel	25
4.1 Definition af projektets centrale begreber:	25
4.1.1 Organisation (Susanne):	25
4.1.2 Plejefamilier (Sorlannguaq):	26
4.2 Teori:	27
4.2.1 Anthony Giddens(Sorlannguaq):	27
4.2.2 Zygmunt Bauman(Susanne):	31
4.2.3 Hermeneutisk - Videnskabsteori:	32
5 Kapitel:	33
5.1 Analyse: (Susanne & Sorlannguaq)	33
5.1.1 Dokumentation(Susanne):	34
5.1.2 Handleplan(Sorlannguaq):	39
5.1.3 Samarbejde(Susanne):	41
5.1.4 Kompetence udvikling(Sorlannguaq):	43
5.1.5 Trivsel i plejefamilierne(Susanne & Sorlannguaq)	45
5.1.6 Analyse opsummering:	48
5.1.7 Opsummering af analyse kategorier med teoretiske perspektiver:	49
6 Kapitel	53
6.1 Diskussion og faglige anbefalinger:	53
6.1.1 Familierådslagning:	56
7 Kapitel	59
7.1 Konklusion:	59
8 Litteraturliste:	62
9 Bilag	64
9.1 Spørgsmål og Interviews:	64

1. Kapitel

1.1 Indledning:

Dette projekt kommer til at omhandle organisering af plejefamilier og hvordan organisering kan påvirke plejefamiliernes trivsel. Det er et emne vi har fået stor interesse i, efter vi har fået et større indblik over forsømte områder indenfor dette emne. Vi mener at det er et aktuelt emne i forbindelse med manglende ressourcer indenfor socialforvaltningen i de geografisk afgrænsede områder, og de store sags antal, samt ønsket om en hurtig sagsbehandling. Derfor er det vigtigt at vide om organiseringen er med til at hjælpe plejeforældrenes videre trivsel og udvikling i disse områder.

I opgaven vil vi starte med at definere de mest centrale begreber som er *organiseringen* og *plejefamilier* hvor vi også vil beskrive organiseringen af plejefamilierne i socialforvaltningen. Herefter vil vi komme ind på hvilke metoder som vi har valgt i vores arbejde med besvarelsen af problemformuleringen, vi har valgt en metode indenfor samfundsvidenskaben som er *kvalitativ metode* med *individuelle interviews*. Vi har også valgt metoder indenfor socialt arbejde som vi har set relevante i forhold til bearbejdelsen af vores data i analysen, som er *Helhedssynets faktorer* og *Systematisk sagsarbejde*.

For at skaffe de nødvendige data har vi været ude i feltet og lavet individuelle interviews med forskellige fagpersoner og plejefamilier. Vi har været i byerne Uummannaq, samt Tasiilaq her har vi ført feltnoter i form af opsummeringer af dagene og interviews som vi har haft, taget billeder af feltet og kommet godt ind i borgernes sociale, samt kulturelle opfattelser i det pågældende felt. Vi vil belyse vores data med afsæt i begreber fra sociologerne Anthony Giddens og Zygmunt Bauman, samt den hermeneutiske videnskabsteori.

I vores analyse afsnit har vi valgt at benytte os af kodning af vores interview data, her har vi fokus på Steinar Kvaales metode om med lidt inspiration fra Grounded Theory metoden.

For at bearbejde vores analyse og prøve at besvare vores problemformulering har vi lavet 5 kategorier. Vi har i analysen også valgt at benytte statistikker af forskellige emner indenfor plejefamilie området fra Deloitte's analyse fra 2012, baggrunden for valget er at der kan laves en sammenligning med hvad vi har fundet frem til og om der er nogen ligheder.

I *Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge* står der skrevet at det er en pligt at der udarbejdes de vigtige dokumentationer før, under, og efter en

anbringelse af et barn, i en plejefamilie, denne lovgivning ser vi som en vigtig tråd igennem vores opgave da den har de elementer som vi vil undersøge og diskuterer under vores opgave.

1.2 Problemområde:

I den foregående valgkamp i november måned 2014, var de aktuelle debatter den manglende dokumentation samt den manglende opfølgning af handleplaner indenfor det sociale arbejde. Handleplaner er utrolig aktuelle lige nu indenfor politikken, da socialrådgiverforeningen mener at der er alt for mange sager pr. socialrådgiver.

I følge Marlene Krogh, som er bestyrelses medlem i NIISIP, sagde under en livevalg debat om udsatte børn i Nuuk på KNR den 18. november 2014, at der lige nu er en socialrådgiver der har ca.370 sager. Det er vigtigt at lave handleplaner, de siger at de har haft rejsehold ud til alle kommuner, og at de er kommet godt med igen, men nu mangler der bare opfølgninger og det er vigtigt at der er nogen til at følge op på de handleplaner som bliver lavet.¹

Vi har valgt emnet plejefamilier på baggrund af Sorlannguaqs tidligere erfaring på arbejde i socialforvaltningen, samt fra tidligere opgave skrivninger omkring anbringelser af børn i døgninstitutioner, hvor vi eks. fandt ud af at der var rigtig mange anbringelser af børn i institutioner, og meget få som blev selvstændige og fik jobs senere i livet.

Dette er også blevet undersøgt af Else Christensen i 2009 angående familier med problemer i hjemmet har få ressourcer til at tage vare på deres børn, især for børn som får problemer i f.h.t problemområdet psykosociale vanskeligheder i skolen, når en mor har tidligere været seksuelt krænket, hvor barnet kan have 3 gange så dobbelt risiko for at få trivselsproblemer i dette område. Der står også bl.a. at drengene har en dårligere trivsel end piger.²

I sommeren 2014 har Sorlannguaq Bähr arbejdet under departementet for familie og justit under rejseholdet, hvor hun har hjulpet socialrådgiverne i børn og familie afdelingen i Kommuneqarfik Sermersooq med at lave handleplaner af hvert enkelte barn. Under hendes ophold i Tasiilaq i august måned havde hun fået et nogenlunde overblik over hvordan socialrådgivere arbejder, og det som har overrasket hende var at, når de anbringer børn i plejefamilier laver de ikke en ansøgning til TFU(Tværfaglig Udvalg). Der står ingen steder hvad årsagen er da barnet blev anbragt udenfor hjemmet. Netop disse informationer skulle de bruge, så de kunne skrive handleplanerne færdigt, men fordi der manglede en del oplysninger angående nogle børn, måtte de nøjes med at skrive de oplysninger der nu var i journalerne, så

¹ <http://knr.gl/da/tv/qinersineq/valgdebat-18112014>

² Christensen, 2009, s.128.

ender det med at socialrådgiverne selv skal skrive handleplaner færdig når nu de har skaffet de nødvendige oplysninger angående barnet, og dette kan tage lang tid før handleplanerne bliver følget op på og underskrevet.

Der var mange sager som ikke havde handleplaner, og det var kun meget få som allerede havde handleplan. Plejefamilierne har ikke prøvet at lave rapport før angående barnet, så det var også en af de ting som de fik startet op, så man kan begynde at følge med, om det går godt hos de plejefamilier som barnet bor hos, eller om der skal startes en anden hjælpeforanstaltning.

Sorlannguaqs ophold i Tasiilaq har gjort, at vi blev interesseret i at undersøge plejefamiliernes og socialforvaltningens samarbejde samt plejefamiliernes trivsel, hvor vi også har tænkt på, om de overhoved har kontakt med plejefamilien og plejebørnene efter plejebørnene er anbragt, for at finde ud af om børnene som er anbragt trives.

Vores perspektiv vil være fra plejefamiliernes side, samt organiseringen af plejefamilier i socialforvaltningen. Vi vil gerne have mere opmærksomhed omkring dette emne, da vi mener at plejefamilierne nogle gange bliver glemt efter et barn er blevet anbragt hos dem.

Vi vil beskrive plejefamiliernes trivsel, da vi mener, at det er et vigtigt begreb at komme ind omkring. Trivslen indenfor plejefamilier er vigtig da det påvirker deres metoder, samt deres motivation indenfor området. Det er plejefamiliens ansvar at motivere barnet angående uddannelse og udvikling i livet, de har også et stort ansvar i form af trygge rammer og hjælpe barnet ind i sociale relationer, samt økonomisk at støtte barnet. At trives er noget personligt, som går ind i ens inderste livsrum og bliver en slags perspektivering af hele tilværelsen.

Trivsel bliver derfor også en målestok for hvordan verden ser ud, men trivsel handler også om den måde man tackler verden på eller hvordan man konstruerer sit verdensbillede. Så som opsummering er den personlige trivsel en slags værktøj eller et redskab der både konstrueres i den daglige omgang med den sociale verden, og samtidig hjælper personen til at opfatte verden og håndtere udfordringerne.³ Derfor spiller socialforvaltningens organisering af arbejdet med plejefamilierne en vigtig rolle indenfor plejefamiliernes trivsel.

Vi har valgt at afgrænse emnet så det kun omhandler plejefamilierne, som hører under socialforvaltningen, og ikke så meget om børnenes trivsel da emnet kan blive for bredt.

³ Jensen 2002, s. 43.

Vi ønsker at vide hvordan samarbejdet er mellem plejefamilierne og socialforvaltningen, samt de konsekvenserne der kan være hvis socialrådgiverne ikke har et godt samarbejde med plejefamilierne. f.eks. kan konsekvensen være at plejefamilierne ikke længere har tillid til forvaltningen og derfor føler den store frustration over ikke at have dokumentation på plejebarnet. Dette er den største bekymring de har i hverdagene, da de ikke ved om barnet kan blive taget fra dem den næste dag.

1.3 Problemformulering og underspørgsmål:

Hvordan påvirker organiseringen af plejefamilierne i et geografisk afgrænset område som Tasiilaq og Uummannaq plejeforældrenes trivsel?

Underspørgsmål:

- Hvad kendetegner plejefamilierne? (akut pleje, prof pleje, langtidspleje)
- Hvordan er samarbejdet imellem plejefamilieområdet og plejefamilierne?
- Hvordan bliver børn og plejefamilier matchet? (er det den samme by?) (hvem bestemmer dette?)
- Hvordan bliver plejefamilierne støttet i deres arbejde som plejefamilier?
- Er der udfordringer fra plejefamiliernes side samt kommunerne? (retningslinjer?)
- Foreligger der en handleplan forud for anbringelsen?
- Modtager plejeforældrene en kopi af handleplanen?
- Modtages plejetilladelsen, handleplan, plejevederlag indenfor en tidsramme?

2 Kapitel

2.1 Metode afsnit: (Susanne & Sorlannguaq)

2.1.1 Kvalitativ metode:

I vores opgave har vi valgt at benytte en kvalitativ metodisk tilgang, da vi har vurderet dette som den bedste måde at få besvaret vores problemformulering, ved at interviewe enkelt personer.

Den kvalitative metode er udviklende og udforskende som også bliver kaldt som *eksplorativ*. Den kvalitative metode er også *teoriudviklende* som betyder at man udvikler og ændrer teorier og data undervejs i undersøgelsesforløbet.⁴ Den Kvalitative undersøgelse går i dybden inden for et afgrænset empirisk felt, og har få respondenter i undersøgelsen. Formålet i den kvalitative metode er at indsamle livsnære og nuancerede informationer og at tolke disse forhold til deres kontekst.⁵

Formålet med den kvalitative metode er at indsamle livsnære og nuancerede informationer og at tolke disse forhold til deres kontekst.⁶

Kvalitative interviews består af åbne spørgsmål, og det er for at modvirke de lukkede spørgsmålene formindsker de relevante data, hvor man spørger uden faste svarkategorier.

Med de åbne spørgsmål kan respondenter personligt svar på spørgsmålene og kan få uddybet spørgsmålene hvis respondenter ikke har forstået de spørgsmål som bliver stillet⁷. Strukturen i den kvalitativ metode nærmer sig en hverdagssamtale, men som professionelt interview, og er forbundet med en særlig tilgang og spørgeteknik.⁸ Dette interview metode giver et godt billede af et semistruktureret forskningsinterview, der fokuserer på interviewpersonens oplevelse af et emne, og spørgsmålene sigtede på en kognitiv afklaring af interviewpersonens oplevelse af læring.⁹

Kvalitativ metode betyder at der sker en fortolkning af hvad data viser, og hvor der sker anerkendelse, analyse og fortolkning af den samfundsmæssige virkelighed gennem teorier og modeller fra samfundsvidenskaberne. Under denne metode vil vi bruge feltarbejde samt benytte den individuelle interview metode for at skaffe de nødvendige data til besvarelsen af problemformuleringen.

⁴Harboe 2006, s. 32.

⁵ Harboe 2006, s. 33.

⁶ Harboe 2006, s. 33.

⁷ Harboe 2006, s. 43.

⁸ Kvale 2009, s. 41-42.

⁹ Kvale 2009, s. 43.

2.1.2 Individuelle interview metode:

Et individuelt interview er en samtale mellem interviewer og en enkelt bruger, eller flere.

Interviewet kan bruges alene eller benyttes som supplement til større generelle spørgeskemaundersøgelser eller gruppeinterview. Individuelle interview bruges til at samle oplysninger om og få indsigt i de enkelte brugers **oplevelser, erfaringer, meninger og ønsker**. Metoden er velegnet til at få et nuanceret billede og et dybere indblik i personlige holdninger og problemer.

Forløbet af individuelle interview kan deles således at man er opmærksom på at sikre at interviewpersonerne kender til interviewets formål, indhold og rammer før man starter en interview. Under interviewet skal man skabe et åbent og tillidsfuld atmosfære, hvor man kan i starten byde på kage og/eller kaffe. Interviewpersonen skal endnu engang blive grundigt orienteret om interviewets forløb, og sikre sig, at interviewpersonen er indforstået med at interviewet optages, og hvad der sker med optagelsen bagefter. Intervieweren skal også være opmærksom på interviewpersonens reaktioner, både de verbale og kropslige, og holder øje med om vedkommende virker presset eller føler sig ubehageligt tilpas. Man skal lytte aktivt hvor det kan være en god ide at være to personer som holder interviewet, så den ene kan lytte aktivt og den anden kan skrive noter.

Til sidst skal man slutte af med at takke for deltagelsen og gentager det videre forløb. I forhold til tidsrammen skal man melde dette på forhånd, og det afhænger af interviewpersonen om hvor lang tid det vil tage, men det vil være en god ide at det tager nogle timer så vedkommende kan bruge lidt tid til at føle sig trygt under interviewet, men det vil som regel være vanskeligt at fastholde et koncentreret interview i mere end ca. 1½ time. Der skal være en interviewguide under interviewet, for at være velforberedt, hvor det her er ekstra vigtigt at præcisere formålet med interviewet.¹⁰

2.1.3 Bearbejdelse af vores interview data:

Det vi har gjort med vores transskriberinger af vores interviews er at vi har kodet dem, dvs. vi har overstreget det som vi mener, er vigtigst og har fundet frem til 4-5 kategorier som er i relation til vores problemformulering om organiseringen af plejefamilier, som vi herefter vil bruge i vores analyse.

Til at starte med fik vi mange emner som vi mente var relevante, men vi afgrænset det til 5 tydelige emner som plejefamilierne og socialrådgiverne taler om. Så begyndte vi at finde

¹⁰ Kopi: "Oversigt over metoder" fra Mary, s. 41-42.

frem til nogle enkelte kategorier som vi kunne benytte under vores analyse afsnit, vi er inspireret af den klassiske metode Grounded Theory ”*Begrebet Grounded Theory blev udviklet af Barney Glaser og Anselm Strauss (1967) med det formål at systematisere principperne i den kvalitative forskning. Målet var at befrie den kvalitative metode fra den mistænksomhed for subjektivitet og tilfældighed, som omgiver den kvalitativt orienterede forskning, og sikre den en valid basis, der kan måle sig med de elaborerede validitetsskrav som den kvantitative forskning omgiver sig med*”¹¹

Det er hvor man lader materialet tale, materialet fortæller hvad er det der foregår, man beskriver alt hvad der er blevet sagt og man ligger ikke så meget af sine egne holdninger ind i. Vores fokus i vores interview metode er hos Steiner Kvale indenfor interviewanalyse med fokus på mening, med anvendelse af procedurer til kodning, kondensering, og specielt fortolkning af meningen, som kan bruges til at organisere interview teksterne, koncentrere meningsindholdet i former der kan præsenteres relativt kortfattet, samt udarbejde den implicite mening i det der bliver sagt.¹²

Det er vigtigt at der er en sammenhæng mellem interviewet og vores problemområde, derfor har vi også valgt at benytte os af den systematiske metode, hvor vi her kommer ind omkring systematikken inden for det sociale arbejde.

2.1.4 Systematisk sags arbejde: (Sorlannguaq)

Systematisk sagsarbejde var i mange år den grundlæggende fremgangsmåde i socialrådgiver arbejde. En systematisk sagsarbejde skal sikre socialrådgiveren med at arbejde med de forskellige elementer der kan være når man skal arbejde med en sag.

Systematisk sagsarbejde blev beskrevet af Hellgaard og Keiser (1979) med disse trin:

1. Undersøgelse og problemformulering.
2. Vurdering og planlægning.
3. Handling og behandling.
4. Opfølgning, kontrol og evaluering.

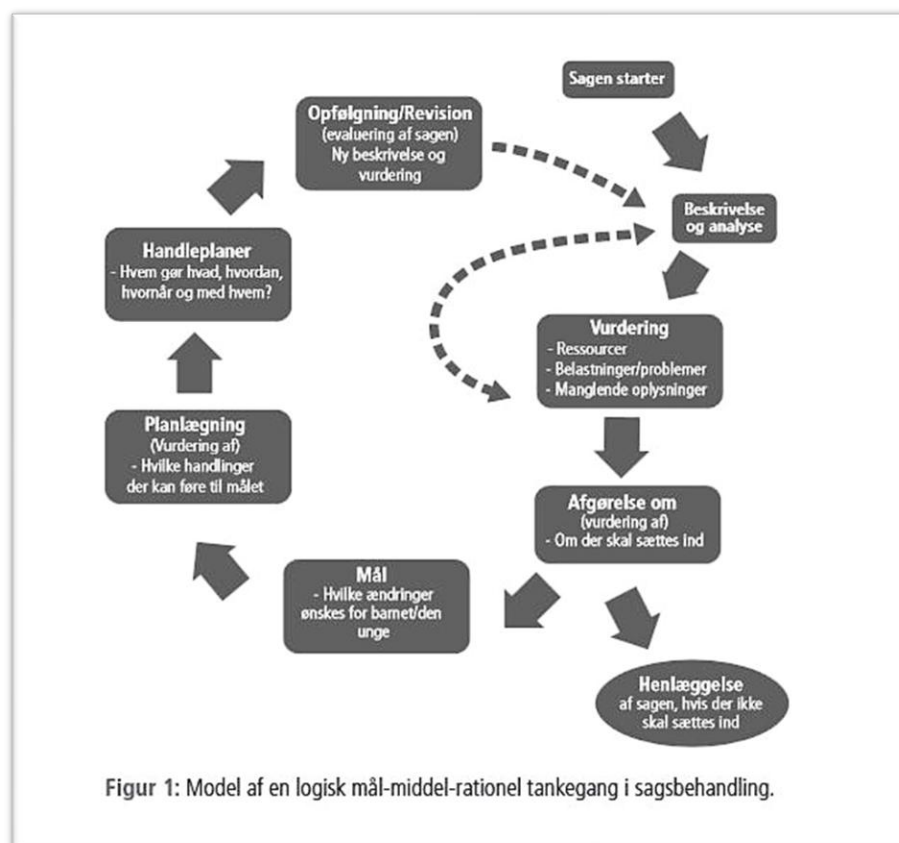
Disse trin bliver tydeligere beskrevet i Jens Guldagers definition af modellen i (Figur 1).

¹¹ Kontos, artikel s. 32,33.

¹² Kvale, 2009, s. 223.

Systematisk sagsarbejde kan bruges i hvad som helst analyse af et emne i en projektarbejde.¹³

Hellgaard og Keiser (1979) ser Systematisk sags arbejde som et fremgangsmåde for alt socialt arbejde og det er et værktøj der hjælper socialrådgiver med at adskille eks. en beskrivelse fra vurdering. En beskrivelse indeholder fakta og ikke vurderinger. Systematisk sags arbejde kan fungere som en beskyttelse mod for hurtige løsninger valgt på et ufuldstændigt grundlag¹⁴ f.eks. valg af plejefamilier samt skrive en handleplan. I Socialvetenskapligt tidsskrift har Jens Guldager defineret modellen således:

15

”Modellen angiver således en måde at systematisere det sociale arbejde på. Men indholdet i arbejdet efter modellen vil være forskelligt alt afhængig af, hvilket perspektiv man arbejder ud fra (f.eks. om det er en tradition med fokus på individet som overvejende biologisk eller socialt væsen), hvilke handlemuligheder, hvilken etik man har i arbejdet mv.”¹⁶

En systematik er den bedste hjælpemiddel til at finde de specifikke oplysninger man leder efter i en sag. Mary Richmond har introduceret modellen systematisk sags arbejde i 1917.

¹³ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009, s. 112

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Caspersen, Laustsen, 2009, s. 11.

¹⁶ Ibid.

Efter det, har der været forskellige behandlingstraditioner, men man har beholdt de grundlæggende modeller i systematik som Mary Richmond har introduceret i sin bog ”Social diagnosis”.¹⁷

På figur 1 kan man se Jens Guldagers definition af modellen, denne model viser en måde at systematisere det sociale arbejde på: eks. når der skal startes på en sag, skal man som det første udearbejde en *beskrivelse af barnet/familien* angående deres levevilkår og netværk, derefter laves der en *faglig analyse og vurdering af ressourcer og barrierer* af forældrene, samt indhentning af *manglende oplysninger*, der kan være f. eks. en rapport af barnets trivsel i skolen eller i børnehaven. Derefter skal det undersøges om der skal arbejdes videre på sagen, eller om sagen skal *henligges*. Hvis der skal arbejdes videre på sagen, går vurderingen ud på at lede efter de *ressourcer* familien har, hvor længe de har haft de ressourcer og om ressourcen vil vare ved.

Socialrådgiveren skal også undersøge de genkendelige forhindringer der er i familien, for at kunne nå målet med indsatsen. Ved vurdering indeholder dette også at vurdere kompleksitetsgrad i forhold til de mulige indsats, dvs. hvordan barriere og ressourcer hænger sammen. Derefter planlægger man en fastsættelse af *mål og midler* hvor man undersøger hvad for nogle ændringer der ønskes for barnet/den unge. Derefter skal man *planlægge hvilken handlinger* der skal til for at kunne nå målet for barnet/den unge. Efter planlægning skal man lave en handleplan om, hvem gøre hvad, hvordan og hvornår, samt undersøge hvilken af de tværfaglige skal være indblandet i sagen.

Hvis man så har fastsat en tid, laver man en opfølgning hvor man skriver en ny beskrivelse samt vurdering af sagen. På denne måde kan man finde den bedste handleplan hvis man følger dette trinvis.¹⁸

2.1.5 Helhedssynets faktorer: (Susanne)

I vores opgave har vi valgt at benytte *helhedssynets faktorer*. Helhedssynet opfattes som et kernebegreb i teoretisk og praktisk socialt arbejde, som omhandler kompetencen til at kunne tænke og at arbejde helhedsorienteret i forhold til mennesker med sociale problemer, der menes at begrebet forstås som tæt forbundet med socialarbejderens professionelle selvforståelse.¹⁹

¹⁷ Caspersen, Laustsen, 2009, s. 10.

¹⁸ Caspersen, Laustsen, 2009, s. 10-11.

¹⁹ Harder, Nissen, 2012, s. 14.

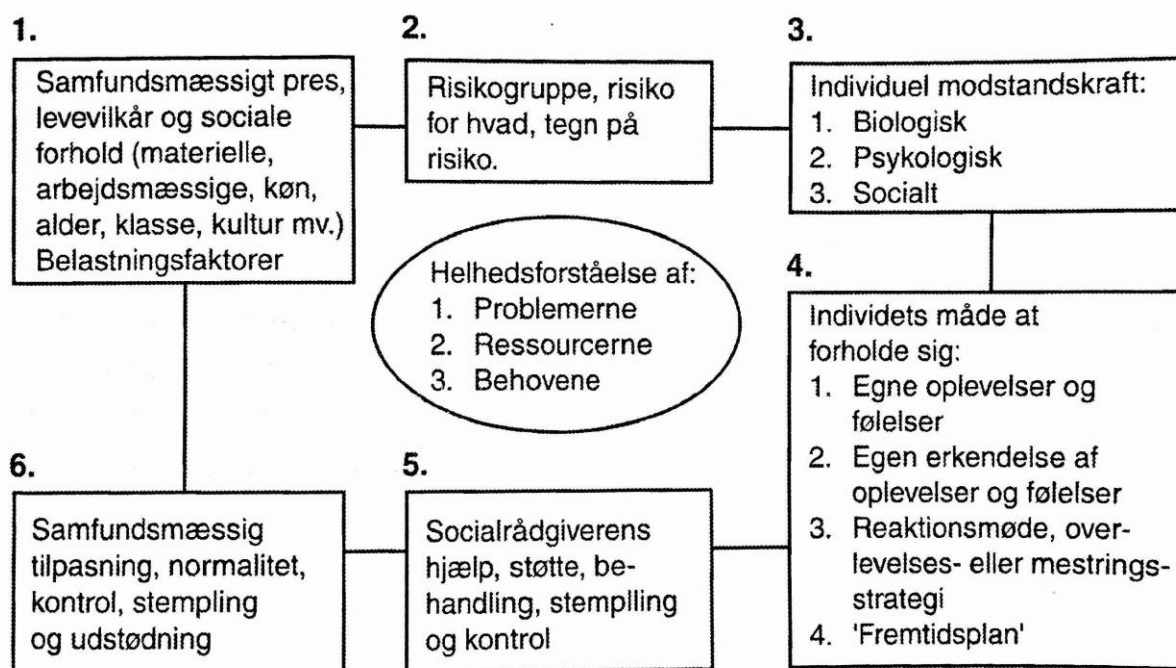
Denne metode hjælper socialrådgiveren med at have viden fra og om alle hovedelementer, og at kunne forholde os til denne viden og derefter omsætte det til handling eller behandling. I helhedssynet ligger der 3 idealer fordringer: 1. *At begribe og forstå baggrunde for og sammenhænge mellem menneskers sociale problemer, ressourcer og behov.* 2. *At kunne koble problem, ressourcer og behovsforståelsen sammen med opgaven som hjælper, rådgiver, advokat eller igangsætter.* 3. *At kunne omsætte disse forståelser i handling og behandling overfor klienter, det sociale system og det omgivende samfund.*²⁰ Disse kan sættes sammen med samtaler, hjemmebesøg, socialrapporter.

Helhedssynet skal sikre at borgeren og problemet forstås som en del af samspillet mellem borgeren og borgerens omverden . Når socialrådgiveren benytter sig af helhedssynet har socialrådgiveren mulighed for at forstå det enkelte menneske, dets adfærd og problemer i sammenhæng med den samfundsmæssige kontekst, borgeren befinder sig i, og med de kulturelle traditioner og normer, som direkte og indirekte påvirker den enkelte.

Helhedssynet er et udtryk for et menneskesyn og et generelt vidensgrundlag og ikke en opskrift på hvilke emner socialrådgiveren skal have information om, dvs. Der skal altid anlægges en konkret vurdering fra sag til sag blandt andet ud fra borgerens egen beskrivelse og oplevelse af sin situation og sit problem.²¹

22

Figur 2.1 Model af helhedssynets faktorer.

Ljrnas, Guldager, Hansen, Hansen, Jørgensen, Knud, 2009, s. 37

2.1.5.1 Kasse 1:

I modellens kasse 1 udtrykkes der en meget almen og enkelt tankegang, som er at et af de væsentligste udgangspunkter for at mennesker for sociale problemer er deres livsvilkår, at det afhænger af deres samfundsmæssige placering og de ressourcer, muligheder, pres og belastninger det giver. Det drejer sig hovedsageligt om materielle, sociale og kulturelle forhold.

2.1.5.2 Kasse 2:

Hvor der i kasse 1 indeholder viden om virkeligheden i form af hvilke samfundsmæssige pres, belastninger og muligheder mennesker lever under, så har viden i kasse 2 principielt en anden karakter, idet viden her drejer sig om sandsynligheder for hvad pressene, belastningerne og mulighederne fører til i form af forskellige sociale problemer, som er sandsynligheder der kan bygge på risikoundersøgelser eller konkrete risikovurderinger.

2.1.5.3 Kasse 3:

Kasse 3 udgør det første element til forståelse for hvordan og hvorfor mennesker klarer presset fra deres livsvilkår. Tankegangen er igen enkelt, har du ressourcer og modstandskraft kan du modstå pres og belastninger uden at få sociale problemer. Det er her individet der i første omgang har eller mangler ressourcer.

2.1.5.4 Kasse 4:

Kasse 4 er vigtig indenfor det sociale arbejde idet her ligger menneskers følelser, erkendelser, værdier, tanker om det gode, meningsfyldte liv for dem samt de reaktionsmønstre og mestringsstrategier, som de har lært sig og valgt ud fra deres livshistorie og den dermed forbundne livserfaring. Bliver dette ikke taget alvorligt i det sociale arbejde lykkes arbejdet ikke.

2.1.5.5 Kasse 5:

I denne kasse indeholder det socialrådgiverens handlinger og forhold socialrådgiver/borgeren, sagsbehandling, samarbejde med og behandling af borgeren. Fagligt ligger her brugen af fælleselementer, valg af metode, fremgangsmåder og foranstaltninger, den juridiske, forvaltningsmæssige viden og omsætning af den, institutionskendskab osv.

2.1.5.6 Kasse 6:

Denne kasse er også meget stor, men hovedtanken for denne kasse er i den er de første fem hovedelementer, som er de andre kasser, at de ikke eksisterer i et tomrum men i et samfund hvor normalitetsopfattelsen, tilpasnings- og udstødningsmekanismer, stempling og social

kontrol er realiteter som danner rammer for og vil sætte sit præg på helhedsorienterede social arbejde.²³

Efter vores metode valg og gennemgang af disse, kommer vi derefter ind på vores feltarbejde. Her vil vi kort beskrive hvad et felt defineres som, og hvilke felter som vi har valgt i vores undersøgelse.

²³ Ejrnæs, Guldager, Hansen, Hansen, Jørgensen, Kruse, 2005, s. 35-38

3 Kapitel

3.1 ²⁴Felt: (Susanne & Sorlannguaq)

Felter identificeres dobbelt, både som steder og som sociale fælleskaber. Uden en social aktivitet som knytter sig til det sted og forbinder de mennesker som har en interesse i det man opsøger giver det ikke nogen mening at tale om et felt.²⁵

De felter som vi nedenfor vil komme nærmere ind på er meget velkendte, det er byer, og socialforvaltningen, samt plejefamilierne, hvor der er sociale fælleskaber og hvor der er en fælles interesse indenfor problemstillingen.

3.2 Feltarbejde:

Feltarbejde beskrives som at søge ind blandt mennesker for at forstå deres måde at leve på. Feltarbejdet tager form ud fra ideen om at vi lever forskellige liv, og hensigten med feltarbejdet er at søge hen over kulturelle forskelle for at få indsigt i andre tilværelser. I antropologien har feltarbejde været den helt afgørende metodiske tilgang til at søge ny viden om menneskers levevis og i udviklingen af mange nye fag med kulturanalytiske interesser er feltarbejdet derfor blevet en integreret del af undersøgelsesformerne, ud fra dette er der derfor mange forskellige måder at benytte sig af denne metode, men det de alle har til fælles er at de kommer tæt på mennesker, tæt på deres praksis, sprog, og deres tanker og forestillinger om verden.²⁶

3.2.1 Beskrivelse af valgte felter:

Vores felter som vi har valgt ud fra vores problemformulering er Tasiilaq samt Uummannaq. Vores begrundelse for at vi har valgt disse som vores felt, og som en vigtig del af besvarelse af vores problemformulering er at de kan være så forskellige indenfor eks. Kulturopfattelse og opdragelse af børn, og at det er to forskellige kommuner som vi antager, har forskellige metoder samt midler indenfor plejefamilieområdet.

²⁴ Billedet er fra: <http://www.nextjobgreenland.gl/Site/profiler/glv.php>

²⁵ Hastrup, Rubow, Thomsen, 2011, s.146.

²⁶ Hastrup, Rubow, Thomsen, 2011, s.26.

I feltet vil vi observere den sociale karakter for områderne, samt at byernes små størrelser kan gøre en stor forskel i forbindelse med organiseringen af plejefamilierne, samt strukturen og systematikken inden for socialforvaltningen.

Efter korrespondance med fagpersonerne har vi i tankerne at interviewe plejefamilier i de to pågældende byer i håb om en større tillid ved at vi er i feltet, og at vi har været i kontakt med socialforvaltningen først.

Det er også meget relevant at snakke med de fagpersoner som vi har haft kontakt med ansigt til ansigt, da det giver en større forståelse, og et bedre tillidsforhold imellem os og feltet.

Inden for vores felt er interessen socialrådgivernes arbejde i plejefamilieområdet, og organiseringen af plejefamilierne. Vi er også interesseret i at finde ud af om lovgivningen bliver fulgt indenfor plejefamilieområdet, og hvis ikke hvad er så begrundelsen for dette? og er der nogle udredningsproblemer? Det er ikke for at lave evaluerings arbejde af hvad der gøres rigtigt og forkert men af ren nysgerrighed som studerende, og ønsket om at få svar som en del af vores bachelorprojekt og problemstilling.

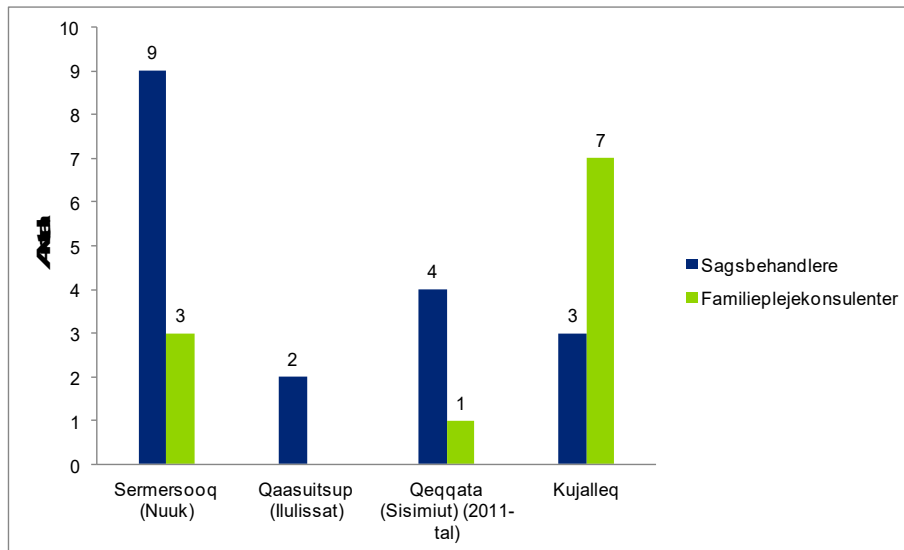
Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge: I denne forordning fastlægges de regler, der gælder for kommunerne i forhold til blandt andet tilsyn, underretning, undersøgelse, hjælpeforanstaltninger, anbringelse uden samtykke og handleplan i forbindelse med anbringelse i plejefamilier. Samt beskriver forordningen regler for plejetilladelse, professionelle plejefamilier, privat arrangerede plejefamilier, kommunens forpligtelser over for plejefamilier samt ophør af anbringelse i plejefamilie.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge:

Denne bekendtgørelse beskriver regler for godkendelse af plejefamilier, støtte til plejefamilier, m.m.

Vores plan er, at tage billeder og notater af feltet, som kan være med til hjælp af vores analyse, samt vores fortolkning af undersøgelsens data.

Figur 2. Antal socialrådgivere og familieplejekonsulenter (2012)

Kilde: Interview i kommuner. Note: Data for hele Sermersooq, Qaasuitsup og Qeqqata var ikke tilgængelige på tidspunktet for udarbejdelse af rapporten. Data for Kujalleq er for hele kommunen.

Denne figur fra Deloitte's undersøgelse i 2012, viser hvor mange socialrådgivere og hvor mange familieplejekonsulenter der er fordelt rundt i kommunernes Børne – og Familieafdelinger. Vi har valgt denne figur da den er med til at sætte vores problemstilling og vores interesse for felterne ind i et bredere perspektiv. Som det kan ses på figuren er der ingen familieplejekonsulenter i Qaasuitsup Kommune, hvor der i Sermersooq Kommune er 3 familieplejekonsulenter. Kan disse tal have en betydning for plejefamilierne, og hvis det har så hvordan?

3.2.2 De valgte felter:

3.2.2.1 Uummannaq(Susanne):

Befolkningsantallet i Uummannaq er ifølge Grønlands statistik på 1.257.

Før vores rejse til Uummannaq havde vi haft kontakt med forskellige fagpersoner som var relevante i forhold til vores problemstilling, vi sendte dem nogen af vores spørgsmål så de fik et nogenlunde billede af hvor vores emne var. Under vores ophold i Uummannaq interviewede vi 6 personer i alt. Vi startede med at interviewe en socialrådgiver i sociale afdelingen, det gik rigtig godt og da vi kendte personen fra vores tid under uddannelsen gik det meget let. Nedenfor har vi indsat nogle enkelte billeder fra opholdet.

*Indenfor socialforvaltningen

*Indenfor socialforvaltningen

*Udenfor socialforvaltningen.

*Venteområde i borgerservice.

*Edvard Kruse skole

Socialrådgiveren var meget behjælpelig med at finde plejefamilier som vi kunne snakke med, og ringede til dem for at høre om de havde en interesse i at snakke med os. Dagen efter fik vi mulighed for at interviewe den anden socialrådgiver i afdelingen, dette interview var mere lukkede, eller mere afgrænset da besvarelsene af vores spørgsmål var mere begrænset, men vi havde også fået en del fra det første interview.

Vores interview med en lærer samt børnehjemmet gik også meget godt, her fik nogen små men brugbare oplysninger i forhold til vores problemformulering, så vi så det bare som noget positivt at vi fik lidt ekstra interviews og flere synspunkter ind i vores opgave.

Interviewene med plejefamilierne var forskellige, da nogen var mere utilfredse end andre. Vi mødte kun plejemødrene under disse interviews, det var lidt ærgerligt at vi ikke fik snakket med plejefædrene, og at vi ikke fik mulighed for at komme hjem til dem og se deres hjem eller møde plejebørnene, men vi konkluderet at de var mere reserveret i forhold til vores interviews i Tasiilaq, eller at det kunne have noget at gøre med at det var under arbejdstiden de havde tid til at snakke, hvor vi kom til dem. 1 plejemor kom ned til socialforvaltningen og snakkede med os, hvor vi serverede kaffe/the/kage.

Vi delte interviewene op hvor vi skiftes til at være interviewer og til at tage noter, og under alle vores interview benyttede vi os af 2 optagere, en mobil også optager vi havde lånt fra Universitetet. Efter hvert interview lavede vi nogen opsummeringer hvor vi snakkede om omgivelserne de steder vi blev inviteret, og hvordan interview personen virkede eller reagerede. Det gav os rigtig meget at vi ”analyseret” vores interviews kort tid efter de sluttede da vi forstod mere og vi delte vores forskellige observationer af selve samtalen.

Det vi lagde mærke til var, hvordan er deres øjenkontakt? Hvordan er deres kropssprog? Taler de udenom vores spørgsmål? Er de tilbageholdene? Hvordan virkede det rum vi var i ? osv.

Vores rejse var meget berigende og vi fik en masse forskellige indblik, både i forhold til vores problemformulering, men også af samfundet og omgivelserne.

3.2.2.2 Tasiilaq(Sorlannguaq):

Ifølge Grønlands statistik var befolkningsantallet i juli 2014 på 2.090²⁷.

Vi har været i Tasiilaq fra den 1. november til den 8. november, Inden vi tog til Tasiilaq har vi kontaktet forskellige fagfolk via e-mail korrespondance bl.a. en socialrådgiver fra

²⁷ Grønlands statistik.gl

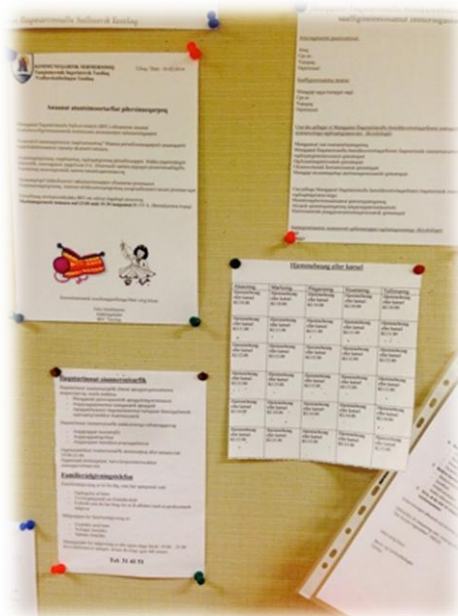
kommunen i Tasiilaq, hvor vi så har lavet aftaler med dem med datoer til selve interviewet, samt send nogle af de spørgsmål vi ville spørge sådan så de nogenlunde vidst hvad det var vi ville snakke om. Nedenfor har vi valgt at indsætte nogle enkelte billeder fra opholdet.

*Børne og familie center og børn og familie afdelingen

*Venteområde i børn og familie afdeling.

*Opslagstavlen ved børn og familie afdeling

De dage vi var i Tasiilaq har vi interviewet har vi interviewet 8 personer, og det var næsten hver dag vi interviewede, hvor vi også kunne interviewe flere personer på en dag. Vores fremgangsmåde var, at der var en der interviewer, også er der en der skriver noter ned, grunden til vi har valgt dette er for at få alle de informationer vi kunne have med. Mens vi interviewede har vi også optaget det med en optager som vi har lånt fra Universitetet inden vi rejste til Uummannaq, og for en sikkerheds skyld, har vi også optaget det via vores mobil. Efter vi har interviewet har vi optaget evalueringer hvor vi fortæller lidt om det vi synes var interessant ved interviewet og hvad vi lagde mærke til ved interviewpersonen. Dagene gik og vi fik interviewet de folk vi ville interviewe og alt gik som det skulle.

Vi har interviewet 2 socialrådgivere og en plejefamiliekonsulent. I forhold til de socialrådgiver som vi har interviewet i Uummannaq har de været meget forskellige. Den første var mere stresset end den anden da hun i interviewet nævnt op til flere gange at hun følte sig presset, samt at den sidste så ud til og have mere overskud, da hun bor med en veninde som også er socialrådgiver i en anden afdeling, og de kan godt snakke sammen hvis de har noget frustrationer som de gerne vil have ud.

Men den første socialrådgiver vi interviewede har ikke nogen andre at snakke sammen med, kun sine medarbejde i den afdeling hun arbejdede i.

I forhold til interview med plejefamiliekonsulent, fandt vi ud af, at det, plejefamiliekonsulenten arbejdede med var og holde hjemmebesøg hos plejefamilierne og hjælpe dem hvis det er plejefamilierne har kontaktet socialforvaltningen. Men plejefamiliekonsulenten laver ikke handleplaner, men de laver samværsaftale til plejebørn og biologiske familier. Det så ud til at plejefamiliekonsulenten også virkede lidt stresset da hun ellers havde glemt vores aftale, og vi kunne ikke finde hende i hendes kontor, men hun har taget til en anden afdeling da hendes computer ikke virkede. Men det lykkedes os og snakke med hende på trods af hun havde glemt os.

Vi har interviewet 3 plejeforældre i Tasiilaq, hvor det er 2 gange hvor plejefar også var til stede, og interviewet fandt sted hjemme hos plejeforældre. Den ene plejemor vi interviewede havde vi inviteret hjem til os. I Tasiilaq har de den holdning at de ikke rigtigt har noget imod samarbejdet med socialforvaltningen, men de er enige med at socialrådgiverne er langsomme til at sagsbehandle når de har kontaktet dem. Den ene plejemor som vi har inviteret hjem til den lejlighed vi har lejet, sagde at hun ellers ikke havde en god samarbejde med

socialrådgiveren, men efter hun har fået en anden socialrådgiver er samarbejdet blevet bedre, men hun understregede også at sagsbehandlingen stadigvæk er langsom.

Vi har også interviewet en skolelærer og personale fra børnehjemmet i Tasiilaq. Grunden til vi også har interviewet skolelærer er fordi, de også er i dagligt kontakt med plejebørn, og det er dem som er mest sammen med børnene til hverdag. Og grunden til vi har interviewet en personel fra børnehjemmet er for at finde ud af om der er noget samarbejde med plejefamilier og døgninstitutionen, og om de modtager børn som er blevet anbragt fra plejefamilier til døgninstitution. Det gik godt med de to interviews og vi fik spurgt de spørgsmål vi ville spørge om, selvom der ikke var så meget at spørge. De fik også sagt noget ekstra som de ville tilføje.

Den 6. november blev vi færdige med alle interviews samt evalueringer hvor vi så indspillede vores opsummering af hele feltet i optageren. Vi kunne til sidst se en sammenhæng med vores problemformulering samt interviewene, hvor der bl.a. var meget frustrationer af plejeforældre, som vi tydeligt kunne høre når vi interviewede dem. Man lagde også mærke til ved plejeforældrene i Tasiilaq at de har en anden kultur end i Uummannaq f.eks., at de har en anden dialekt som man næsten ikke kan forstå når man er født og opvokset i Nuuk, men det lykkedes os og forstå hvad de sagde. Alt i alt var det en meget lærerigt oplevelse ved at være så langt væk fra vores hjem og opleve det andet side af Grønland.

3.2.3 Opsummering af feltet:

I forbindelse med vores afsluttende interviews, og at vi har været i Uummannaq i en uge og i Tasiilaq i en uge, er vi begyndt at kunne se et mønster af hvad vi har hørt og hvad vi har oplevet i forbindelse med vores problemformulering.

Vi har lagt mærke til at plejeforældrene har en stor frustration overfor systemet samt socialforvaltningen, på baggrund af socialforvaltningen arbejder for hurtigt, fordi de har så mange sager, de finder de metoder som gør at de ikke skal bruge en masse tid på en enkelt sag. Derfor kan der være en forglemmelse af plejefamilierne, og alle de papir der skal ordnes for at plejefamilier kan få ro, og så de ved hvad der skal foregå med barnet i fremtiden.

Socialforvaltningen glemmer at informere om de informationer der er om børnene som plejefamilier ikke har fået efter børnene er blevet anbragt.

Efter vi har snakket med socialforvaltningen har vi fundet ud af, at det er fordi det er den hurtigste måde for socialrådgivere, og den bedste løsning for socialrådgiverne at gøre tingene

hurtigt og anbringe børnene ind i en god plejefamilie hurtigt, samt at det kan være stressende at arbejde i en afdeling hvor der kun er 2 socialrådgiver og omkring 200 sager hver, en af socialrådgiverne har gentaget flere gange at har behov for supervision, og man kunne mærke at vedkommende virkede træt og forvirret. Det så ud til at socialrådgiveren havde meget i tankerne og havde svært med at koble tankerne fra, også sidde og snak med os. I

Uummannaq så det ud til at socialrådgiveren havde masser af tid og at det med sagerne er konstant. Interessen indenfor arbejdet med plejefamilie, var på grund af kurserne, vi fandt også ud af at deres arbejdsgang var meget struktureret. De har fået en ny ledelse, og efter den nye ledelse var der et bedre samarbejde. Det socialrådgiveren og har oplyst er at alle plejefamilier skal have plejetilladelse, og at de laver handleplaner og opfølgninger hvert halve år, og det lyder som om at det er fast at det er noget de gør.

Men det giver konsekvenser for plejeforældre, fordi de føler sig glemt og de føler ikke at de er en del af processen i at få børnene sikkert videre i livet. Det eneste der bliver undersøgt hos plejeforældre er om de har en ren straffeattest, og der er ingen som kommer på hjemmebesøg. Dem i Uummannaq får hjemmebesøg men det er kun lige inden de skal anbringe børn. I Tasiilaq kender de hinanden og de ved hvem plejeforældrene er, så de har nogenlunde et billede af familien, derfor kommer socialforvaltningen ikke regelmæssigt og besøger dem. Plejeforældre har heller ikke modtaget noget dokument omkring barnet heller ikke noget handleplan. En af plejefamilien som vi har interviewet har også nævnt at de har et godt forhold til socialforvaltningen, selvom det kan tage lidt tid med tilbagemelding. Det virkede ikke så negativt som i Uummannaq. Vi ser dette som en ulempe fordi at plejeforældre føler sig glemt og derfor opbygger en frustration.

Der har været tydeligt at lovgivningen ikke er blevet fulgt i de forvaltninger vi har besøgt, det har været meget overraskende at der ikke bliver rynket så meget på næsen over den manglende systematik i arbejdet. Lovgivningen bliver ikke set som noget man skal følge, der er ingen retningslinjer for hvad der skal foretages når et barn skal anbringes, i stedet laver de deres egne "love" deres egne metoder som de mener, er den bedste metode at få arbejdet til at fungere.

En lovgivning er en ramme for hvad der skal gøres for at arbejdet bliver gjort bedst muligt og systematisk, men det er der ingen der tænker så meget over. Hvorfor er der ingen konsekvenser hvis man ikke følger lovgivningen indenfor det sociale område? Man bliver straffet hvis man stjæler eller dræber nogen mennesker for det står i loven at det er en

forbrydelse, er det så heller ikke rigtigt at lovgivningen indenfor det sociale område skal følges på lige fod som med eks. kriminalområdet? Vi vil senere i vores opsummering i analyse afsnittet komme nærmere ind på denne diskussion.

Vi er begyndt at kunne se en sammenhæng mellem vores problemformulering og de interviews vi har haft, vi kan pludselig sætte det sammen med en masse andre ting i forbindelse med lovgivning og det psykologiske synspunkt. Vi kan også sætte det sammen med samfundsvidenskaben omkring hvordan samfundet er bygget op på, og hvilke traditioner der er, samt kultur opfattelsen.

I Uummannaq nævnte socialrådgiveren at antallet af selvmord i byen var høj, og det var det samme vi fandt ud af i Tasiilaq. Selvom de to byer er langt væk fra hinanden og begge har en helt andet kultur, så ligner de lidt hinanden. Der er en sammenhæng hvor mange af punkterne er ens, derfor er vi glade for at have været i to forskellige byer, og har fået et bredere billede af de afgrænsende felter som er svære at komme frem til. Det er to forskellige kommuner, vi kan se at der er flere muligheder for dem i Tasiilaq, fordi de er under Kommuneqarfik Sermersooq, og at Sermersooq har flere penge, det kunne man godt mærke i forhold til Uummannaq, hvor dem i Uummannaq føler sig mere begrænset da de har meget mere arbejde sammenlignet med de forskellige hjælpeforanstaltninger der er i Tasiilaq, og under Kommuneqarfik Sermersooq.

I det næste afsnit vil vi gerne gå i dybden omkring hvilke vigtige begreber og teorier som vi har valgt i forbindelse med vores opgave og som vi vil bruge til analysen.

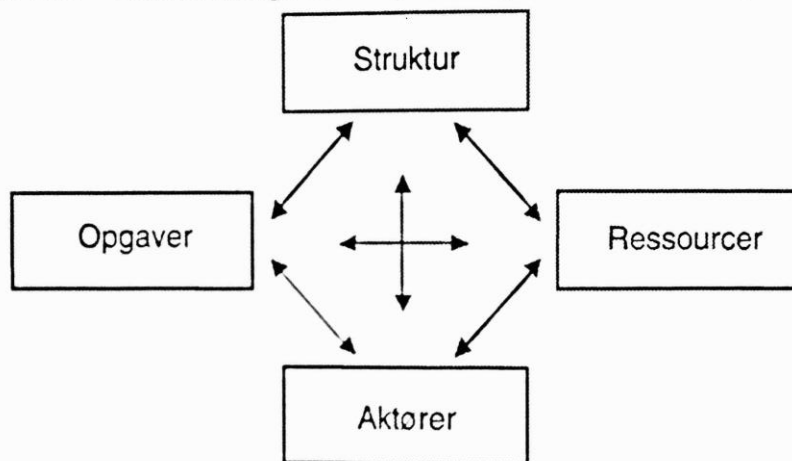
4 Kapitel

4.1 Definition af projektets centrale begreber:

4.1.1 Organisation (Susanne):

Ordet organisation kan have flere betydninger, de fleste definitioner fremhæver tilstedeværelsen af et mål som et af de helt centrale kendetegn ved en organisation. I definitionerne tales der således om planer, bevidste handlinger, målsætninger osv. Imidlertid er det netop for organisationer på det sociale felt meget vanskeligt at tale om noget klart organisationsmål.

Figur 12.1 Sammenhænge mellem forskellige elementer inden for en organisation.

Hovedelementerne i modellen er opgaver, struktur og aktører, der indgår i forskellige processer og er bærere af en bestemt kultur, men modellen tydeliggør imidlertid også, at ressourcer i form af eks. Penge og tid, er et væsentligt element i enhver organisation.²⁸

I nogle andre tilfælde bruger man ordet organisation i betydning *organisation som helhed*. Her kan man stille spørgsmål om hvorledes en organisation vil reagere på et bestemt problem eller når man kommer med generelle påstande om organisationer.²⁹

²⁸ Ejrnæs, Guldager, Hansen, Hansen, Jørgensen, Kruse, 2005, s. 293-294

²⁹ Bakka, Fivelsdal, 2010, s. 12

Organisation defineres som et administrativt og funktionelt socialt system af individer og grupper etableret med henblik på opnåelse af et bestemt mål.³⁰

Organisationer kan være indenfor den offentlige organisering, som kan være sygehuse, tandklinikker, og kommuner.

4.1.2 Plejefamilier (Sorlannguaq):

I Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge og i

Landstingsforordning nr. 9 af 14. november 2004 om ændring af Landstingsforordning om hjælp til børn og unge defineres de gældende plejefamilieformer:

Der eksisterer tre former for plejefamilier: almindelig plejefamilie, professionel plejefamilie og privat arrangeret plejefamilie.

Ved en almindelig plejefamilie forstås en plejefamilie, der har børn i pleje. De har normalt ikke plejeopgaven som fuldtidsbeskæftigelse, men har typisk erhvervsarbejde.

Ved en professionel plejefamilie forstås en plejefamilie med socialfaglig baggrund eller lignende erhvervsmæssig erfaring, der giver særlige forudsætninger for at tage sig af børn og unge med svært psykisk skadede og omsorgssvigtede eller børn og unge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap. Som udgangspunkt skal mindst én af plejeforældrene have det som sin fuldtidsbeskæftigelse til at passe et eller flere børn og unge i hjemmet for at kunne være professionel plejefamilie.

En privat arrangeret plejefamilie er defineret som en aftale mellem indehaveren af forældremyndigheden over et barn, der træffer en privat aftale med en familie om, at de skal have barnet boende hos sig og drage omsorg for det. Det kan i mange tilfælde være pårørende til barnet, men det kan også være andre familier. Forældremyndighedsindehaveren kan træffe aftale om en privat arrangeret familieplejeanbringelse af eget barn uden godkendelse fra kommunalbestyrelsen i op til tre måneder. Hvis barnet skal anbringes i pleje ud over tre måneder, skal forældremyndighedsindehaver sørge for, at plejefamilien får udstedt en gyldig plejetilladelse fra kommunen.

Almindelige plejefamilier og professionelle plejefamilier modtager vederlag for den plejeopgave, de udfører. En privat arrangeret plejefamilie modtager ikke vederlag.

Plejefamilierne skal i henhold til lovgivningen have plejetilladelse fra hjemkommunen for at måtte modtage et barn i familiepleje.³¹

³⁰http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sociologi/Organisationer_og_institutioner/organisation

4.2 Teori:

4.2.1 Anthony Giddens(Sorlannguaq):

Vi vil i dette kapitel beskæftige os med modernitetsteori ud fra den engelske sociolog og samfundsteoretiker Anthony Giddens. Anthony Giddens, (født 8. januar 1938) har været en vigtig ideologisk inspirator for New Labour, (**Labour Party**, ('arbejderparti'), *britisk politisk parti, dannet i 1900 som Labour Representation Committee af repræsentanter for fagbevægelsen, der frem til 1990'erne havde stor indflydelse i partiet, og forskellige socialistiske selskaber.*)³² Idet han formulerede den såkaldte «tredje vej», som repræsenterer en fornyelse af først og fremmest Labour, det engelske socialdemokrati; idéen har også inspireret socialdemokratiske partier i andre lande, bl.a. Danmark.³³

I dette afsnit tager vi udgangspunktet i Giddens' teorier om modernitetens konsekvenser. Som det første vil vi komme ind på de tre udviklingsdynamikker. 1. adskillelse af tid og rum, 2. udlejring af sociale systemer og 3. refleksive strukturering og restrukturering af sociale relationer i lyset at fortsætte verdensinput, som påvirker individet samt gruppens handlinger. Disse udviklingsdynamikker adskiller det præmoderne samfund fra det moderne.

Giddens har forsøgt at udvikle en institutionelt analyse af modernitet med kulturelle og epistemologiske overtoner, epistemologi betyder en område inden for filosofien der beskæftiger sig med den menneskelige erkendelses natur, betingelser og grænser.³⁴

Han mener at der i 1994 er mange som mener at vi lever i en begyndelse af en nu epoke, altså at vi lever i en tid hvor nogle af traditionerne er ved at bryde, men traditionen er en del af os selv, som vi ikke kan slippe for. Det er en udvikling hvor dette fører os til modernitet. Der har været mange som har brugt mange begreber til at beskrive denne overgang, hvor det kun er få der har været positivt omkring fremvæksten af et nyt socialt system som er Informationssamfundet eller forbrugersamfundet.³⁵

Meget kort vil jeg beskrive de to forskellige samfund:

³¹

<http://naalakkersuisut.gl/~media/Nanoq/Files/Attached%20Files/Familie/DK/Seminar%20om%20plejefamilieomr%C3%A5det%20-%20Pr%C3%A6sentation.pdf>

³²http://www.denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Storbritannien_og_Irland/Storbritannien_efter_1945/Labour_Party

³³ Wikipedia.dk

³⁴ <http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=epistemologi>

³⁵ Giddens, 1994, s. 9-10.

Informationssamfundet består af et samfund, hvor informationsteknologien og informations- eller videns funktioner styrer. Informationssamfundet bliver også kaldt som postindustrielt samfund og servicesamfund. Både inden for den overordnede samfundsstyring f. eks. det politiske liv, og i virksomheder samt offentlige institutioner er viden og information samt adgang til viden og informationer blevet en magtfaktor og en konkurrenceparameter, hvilket bl.a. stiller krav om højere og livslang uddannelse.³⁶ Informationsteknologien er blevet et naturligt arbejdsredskab og i stadig stigende omfang en del af de private husholdninger, hvor kommunikationsmulighederne er øget, envejs igennem kabel- og satellit-tv samt tekst-tv, og tovejs igennem servicetelefon, telefax og computere med internetforbindelse.³⁷

Forbrugersamfundet består af moderne samfund hvor varehandel og forbrug er den vigtigste sociale og økonomiske aktivitet.³⁸

Giddens mener også at vi er begyndt med at bevæge os bort fra et system som er baseret på fremstilling af materielle goder, og hen imod et system, der mere og mere handler om information.³⁹

Når man skal sammenligne dette med den grønlandske samfund er Grønland et samfund som er hurtig forandret sig fra et traditionelt fangersamfund til et moderne samfund og fra koloni til selvstændig samfund. Det har ikke været nemt at leve i et samfund hvor ens normer og værdier er i voldsomt forandring, f.eks. har de grønlandske børn i 50'erne blev sendt til Danmark som forsøgskaniner, så de kan være de "nye Grønland", hvor de har mistet deres kultur, sprog og familie.

Det moderne grønlandske samfund har det omfattet træk med fangersamfund og industrisamfund, og hvor informationssamfundet med it som også er begyndt og blevet brugt noget mere og mere. Mange grønlandske befolkninger har været med til overgangen fra traditionelle erhverv såsom fanger til et mere moderne erhverv såsom kontor. Det antages at Grønland fungerer som et samlet økonomisk system, hvor lønarbejdere har været almindeligt i de seneste 50 år.⁴⁰

³⁶ http://www.denstoredanske.dk/Samfund._jura_og_politik/Sociologi/Samfund/informationssamfund - oprindelig forfatter: JoSu, skrevet den: 31.01.2009, redigeret den: 05.02.2009.

³⁷ Ibid.

³⁸ <http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=forbrugersamfund>

³⁹ Giddens, 1994, s. 9-10.

⁴⁰ Carlsen, 2005, s. 12-13.

4.2.1.1 De tre udviklingsdynamikker:

Giddens mener, at hvis man skal adskille det moderne samfund med det præmoderne, som skrevet består dette i tre udviklingsdynamikker. Moderniteten udspringer fra adskillelsen af tid og rum, udlejningen af sociale systemer, samt den reflektive strukturering og restrukturering af sociale relationer i lyset af at fortsætte verdensinput, som påvirker individet samt gruppens handlinger.⁴¹

For at forstå adskillelse af tid og rum er det nødvendigt at kigge tilbage i det præmoderne samfund og finde ud af hvordan deres tid og rum relation har været. I disse samfund var tidsregningen for de fleste mennesker hverdagens fundament, hvor dette forbinder altid tid med rum. Ordet ”hvornår” var næsten universelt forbundet med ”hvor”, opfindelsen af mekanisk ur og dets udbredelsen til befolkningen havde en stort betydning for adskillelsen af tid og rum.⁴²

Adskillelsen af tid og rum er væsentligt, fordi den har primært indflydelse på den næste af de mekanismer som Giddens betegner som modernitetens hjørnesteen, som fører os til den næste punkt - *udlejning af sociale systemer*.

Der skelnes mellem to udlejningsmekanismer som påvirker udviklingen af moderne sociale institutioner. Den første er *symbolsk tegn* og den anden er *ekspertsystemer*.

Med den symbolsk tegn mener Giddens at udviklingsmedier som kan sendes videre, uden der tages hensyn til de særlige karakteristika hos de individer eller grupper, der har at gøre med dem på et givet tidspunkt. Symbolsk tegn kan f.eks. være penge.⁴³

Med ekspertsystemer mener Giddens med systemer af teknisk art eller faglig ekspertise, som at organisere store dele af de materielle og sociale omgivelser som vi dagligt befinder os i. Dette lader os tro på fænomener som vi egentligt ikke rigtigt har kendskab til, såsom når man stiger ind i en bil, tror vi på at bilen virker, og på denne måde acceptere man risikoen der kan være, i at kører i en bil. Her stoler man samtidigt på eksperternes garantier om, at risikoen er minimeret så meget som muligt. Ekspertsystemer er udlejningsmekanismer, fordi de ligesom symbolsk tegn fjerner sociale relationer fra den umiddelbare nærhed i sammenhængen.⁴⁴

⁴¹ Giddens, 1994, s. 22.

⁴² Giddens, 1994, s. 23.

⁴³ Ibid.

⁴⁴ Giddens, 1994, s 31.

4.2.1.2 Modernitetens refleksivitet:

Giddens påpeger at refleksiviteten i det moderne samfund har antaget en anden og ny karakter, refleksiviteten sættes ind i selve fundamentet for systemets reproduktion på en måde, at tanken og handlen konstant brydes med hinanden. I det moderne samfund består refleksiviteten i at, det sociale praksis bliver konstant undersøgt og ændret af de informationer man har skaffet af den samme praksis, hvor deres karakter således ændres grundlæggende.⁴⁵

Hvis man som menneske lever i denne refleksivitet kan det moderne menneske får øget en narcissisme og selvoptagethed, som skyldes at, man er udelukket fra arenaer, hvor det vigtigste, for eksempel at tage politiske beslutninger bliver taget fra en. Her skal man koncentrere sig om selvet.⁴⁶

Det med at man har angst for at der kan være atomkrig og at alt kan forsvinde, kan man ved de dagligdags rutiner stabilisere tilliden samt den ontologiske sikkerhed.⁴⁷

4.2.1.3 Ontologisk sikkerhed:

Den ontologisk sikkerhed er hvor et individs tidlige udvikling hviler i den grundlæggende tillid til stabile selvidentitet og stabile omgivelser. Dette udspringer af personlige tillid og etablering af behov for tillid til andre. Ontologisk sikkerhed er vigtig når man tænker på følelser af sikkerhed.⁴⁸ Dette udspringer af personlige tillid og etablere et behov for tillid til andre, som vare ved resten af livet i en eller anden form. Giddens henviser til Erikson om at tillid til andre personer understreger, på at en gensidighed i respons og engagement, hvor troen på en andens integritet er en primær kilde for selvets følelse af integritet og autenticitet.⁴⁹

Tillid til abstrakte systemer er forudsætning for tid og rum udstrækningen og for sikkerhed i hverdagen, som moderne institutioner sammenlignet med den traditionelle verden tilbyder. De rutiner som er forbundet med de abstrakte systemer, er centrale for den ontologiske sikkerhed under modernitetens betingelser. Moderniteten skaber også nye formår for psykisk sårbarhed, og tillid til abstrakte systemer er ikke det samme som at have psykisk givende som tillid til personer, er det.⁵⁰

⁴⁵ Giddens, 1994, s. 39.

⁴⁶ Giddens, 1994, s. 107.

⁴⁷ Giddens, 1994, s. 127.

⁴⁸ Giddens, 1994, s. 100

⁴⁹ Giddens, 1994, s. 101.

⁵⁰ Giddens, 1994, s. 100

Tillid til de abstrakte systemer skaber en sikkerhed for de dagligdagens troværdighed, men det er ikke det samme som at have den gensidighed eller intimitet som personlig tillidsrelationer kan byde på.⁵¹

4.2.2 Zygmunt Bauman(Susanne):

Zygmunt Bauman, f. 19.11.1925, polsk-engelsk professor i sociologi med specialer inden for arbejderklasse, kritisk sociologi og kulturbegrebet. Bauman blev anerkendt internationalt for en række bøger om postmodernitet, som han hævder, var et brud med moderne idealer om en objektiv sandhed og et rationelt samfund. Postmodernitet indebærer, at samfundets institutioner mister moralsk autoritet, og at det enkelte individ derfor selv bliver moralsk ansvarligt.

Siden midten af 1990'erne har Bauman været en flittig foredragsholder i Danmark og har skrevet en række bøger, der kredser om moralske dilemmaer i det postmoderne samfund.⁵²

4.2.2.1 Frihed:

Zygmunt Bauman mener det er svært at definere begrebet frihed da der er mere i begrebet, han mener nemlig at der er en sammenhæng imellem begrebet frihed og social relation. Bauman beskriver friheden ud fra det forhold, at man alene kan opleve sig selv som fri eller ufri i forhold til andre. Frihed skal i denne definition forstås som et socialt skabt fænomen og ikke som et iboende almenmenneskeligt anliggende. *"For at en kan blive fri, må der i det mindste være to. Frihed betegner en social relation, et asymmetrisk forhold mellem sociale vilkår. Dybest set indebærer den social forskel- den forudsætter og vidner om tilstedeværelsen af sociale skæl."*⁵³

Bauman mener at frihed bestemmes ud fra hvilke ressourcer man har. Eks. Man siger man kan hvad man vil, men hvis man ikke har råd til at rejse så kan man ikke hvad man vil. Frihed er et begreb som før blev brugt af de adle og de rige, men senere hen i tiden er den blevet mere almindelig og man ser alle individer som frihed til at gå deres egne veje.

Man kan sætte Grønland i betragtning, her siger man at vi skal være taknemlige for den gratis uddannelse, og at vi får penge for at gå i skole, og vi har den frihed til at blive og gøre lige hvad vi vil med livet, men hvis man kommer fra en belastede baggrund hvor familien

⁵¹ Ibid.

⁵² http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sociologi/Sociologer/Zygmunt_Bauman

⁵³ Bauman 2003, s. 17.

ikke prioriterer uddannelse, men mere arbejdslivet så fjernes friheds betydningen, man har andre normer fra familien så man ”bestemmer” ikke selv.

4.2.2.2 *Social relation:*

Bauman betegner samfundet som en flydende modernitet, hvorved han beskriver modernitetens manglende faste holdepunkter, normer og strukturer. Bauman mener, at der mangler store ledere eller idealer som eksisterede som tidligere, og som kunne fortælle os, hvad vi skulle gøre. Bauman mener altså ikke, at vi stadig har den støtte som vi førhen havde.⁵⁴

Bauman konstaterer, at frihed og tryghed ikke kan leve i harmoni, og i det moderne samfund vinder friheden. Han mener ikke, at vi vil kunne finde et fællesskab, som lever op til vores drømme, vi vil kun kunne finde virkelighedsnære fællesskaber.⁵⁵ Bauman mener at mennesket kun ved at stille sig sammen kan opnå lettelse ved at se at andre også kæmper den samme daglige kamp mod problemerne.

Bauman ser sociale relationer som fængslende og derved ikke mulige, når mennesket skal være konstant fleksibelt.

4.2.3 **Hermeneutisk - Videnskabsteori:**

Under vores analyse benytter vi os af den hermeneutiske videnskabsteori, som vi også har brugt fra steinar kvaales interview metode. Hermeneutikkens særlige perspektiv er det meningssøgende og helhedsorienterede som betyder at man skal forstå det enkelte fænomen gennem en pladsering af det i meningsfulde sammenhænge eller helheder.

Vores sociologiske perspektiver indenfor teorierne ligger indenfor den meso sociologiske perspektiv som er plejefamilierne, og det makro sociologiske perspektiv som er organiseringen.

Vi vil herefter med brug af de metoder samt teorier som vi har valgt og beskrevet ovenstående gå i gang med vores analyse afsnit. Under analysen vil vi gennemgå de forskellige kategorier som vi har fundet frem til fra vores bearbejdelse af interview.

⁵⁴ Bauman 2006, s. 13-15,43,96

⁵⁵ Bauman, 2002. S. 8,11,20,159

5 Kapitel:

5.1 Analyse: (Susanne & Sorlannguaq)

Efter vi har fundet frem til de emner som vi ser som de vigtigste, laver vi en ”boks”, kodning og kondensering som tilvejebringer struktur og giver et overblik over vores interviews, vi finder med den 4-5 emner og deler det op i de to byer vi har besøgt, derefter skriver vi 2-3 sætninger ind i hvert emne så vi kan sammenligne hvad der bliver der sagt i Uummannaq og hvad bliver der sagt i Tasiilaq. Når vi så har sammenlignet og kategoriseret så vil vi bearbejde emnerne teoretisk, som kan ses nedenfor.

S: Socialrådgiver. P: Plejefamilier.

	Dokumentation:	Handleplan:	Samarbejde:	Kompetence udv.:	Plejefamiliers trivsel:
Uummannaq	P: Mangle på plejetilladelser. P: Sjældent at der ses samværsaftaler. S: Der laves ansøgning til TFU.	S: Udtaler at der er handleplan. P: har ikke set handleplaner. S: Ingen plejefamilieafdeling.	S: Plejefamilier er samarbejdsvil lige. P: Forskelligt samarbejde. P: Hælder mest til negativt samarbejde.	S: Har være på kursus en gang. S: Holdt kursus til plejefamilier. P: For få kurser.	S: De har ikke tid til samtaler med plejefamilierne. P: Mangler rådgivning. P: Mangler opmærksomhed.
Tasiilaq	S: Anbringes i plejefamilie uden ansøgning. S: Mangel på plejetilladelser.	S: Der er ikke tid til handleplaner. P: Har ikke set handleplaner.	S: Godt samarbejde. P: Det er ok, men for lidt opmærksom.	S: Har ikke nævnt noget omkring kurser. P: 2 har deltaget, men den første har ikke hørt noget.	S: godt samarbejde med socialrådgiver. P: De føler sig frustreret over socialforvaltning. Frygt overfor at barnet kan blive taget.

Ifølge Peter Dahler Larsen er et display en grafisk eller tabelmæssig fremstilling af det kvalitative data i koncentreret form.⁵⁶ Vi har foroven lavet en tabel eller en ”boks” med nogle kategorier og nogle sætninger som vi har kodet fra vores interviews. Der er 5 kategorier og vi vil beskrive de enkelte kategorier og analyserer sammenhængen med vores problemformulering.

⁵⁶ Dahler Larsen, 2010, s. 41

5.1.1 Dokumentation(Susanne):

Indenfor det sociale arbejde, indgår der forskellige former for skriftlig dokumentation eks. Journaler, undersøgelseskemaer, handleplaner, notater, udtalelser, indberetninger, ressourceprofiler osv. som er en integreret del af arbejdet. Ifølge *Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge* hører der forskellige krav på dokumentationer med ind, plejetilladelser, handleplaner, undersøgelse, samtykkeerklæring. Hvad betyder dokumentation egentlig?

I dokumentationer er der i denne sammenhæng tale om skriftlig dokumentationer, i form af diverse informationer og oplysninger der indsamles i det daglige sags arbejde og nedfældes i journaler, undersøgelseskemaer, handleplaner, osv. Det er ikke kun information omkring borgeren og hans forhold, men også information om socialrådgiverens arbejde i form af vurderinger og beslutninger, valg af instanser osv.⁵⁷

Under vores interviews nævner en af plejefamilierne ” *F.eks. får vi bare børn fra kommunen hvor papirer ikke er klar, og der kommer ikke nogen fra socialforvaltningen og besøger os først, det er ellers ikke slemt det er bare bedre hvis vi havde papir, lige meget hvad skal der være tid til os, da vi skulle have de søskende har jeg selv kontaktet socialforvaltningen for at finde ud af noget angående plejebørnene, om de har en sygdom, allergi osv. før jeg har henvendt mig til socialforvaltningen har jeg henvendt mig til de tidligere plejefamilier for at få de oplysninger som jeg manglede at få angående plejebørnene* ”

Der er flere aktører som alle er relevante i formålene med den skriftlige dokumentation indenfor det sociale område. I oversigtsform drejer det sig om følgende perspektiver:

-Det politiske perspektiv.

-Det administrative perspektiv.

-Det juridiske perspektiv.

-Det socialfaglige perspektiv.

-Borgerperspektivet.

5.1.1.1 Det politiske perspektiv:

Fra et overordnet synspunkt har politikerne først og fremmest en interesse i at *kvalificere beslutningsgrundlaget* for den fremtidige politikudformning og prioriteringen af de forskellige social- og beskæftigelsespolitiske indsatser. Her er det vigtigt for kvaliteten af de politiske beslutninger at få løbende input i form af oplysninger, information og bearbejdede

⁵⁷ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009. S. 337

data fra socialrådgivere og andre fagfolk der er tæt på borgernes problemer og hverdagsliv. Jeg vil gerne tage et eks. med en analyse som departementet for familie, kultur, kirke og ligestilling har fået Deloitte til at lave som er én analyse af plejefamilie området i Grønland i juni 2012. Denne analyse viser et stort og bredt overblik af de forskellige problematikker eller mangler som der hører under dette område, og de kommer med deres egne konklusioner med hvad der skal forbedres. Analysen er god nok, men den forholder sig meget upersonligt da der er mere statistik af spørgeskemaer end selve samtalerne med borgerne.

Der søges også en *systematisk erfaringsopsamling og effektmåling* i form af indberetninger til lokale og centrale myndigheder, så der kan udtrækkes forskellige typer data tværs af sager og kommuner, så den viden den enkelte socialrådgiver sidder inde med kan gøres brugbar for det politiske niveau.

Et tredje og sidste formål er *kontrol og styring*. De skærpede dokumentationskrav i form af lovpligtige undersøgelses- og indberetningsskemaer handleplaner osv. Er et udtryk for en slags kvalitetsstandarter, som skal sikre borgerne en bedre og mere ensartet behandling i det sociale system. Der er tale om standarter som direkte går ind og regulerer socialrådgiverens arbejdsproces og dermed også angiver bestemte metoder for arbejdet. Det faglige mål er således at sikre en systematisk og helhedsorienteret indsats.⁵⁸

5.1.1.2 Det administrative perspektiv

Forvaltningschefer og den daglige ledelse i organisationen har også en særlig interesse samt et ansvar for dokumentationsarbejdet, indenfor det administrative perspektiv er de følgende mål: *økonomisk styring, effektivitet, målbare resultater*. Det har ingen betydning om de økonomiske konjunkturer eller skiftende politiske prioriteringer så er det stadig et administrativt ansvar at overholde budgetterne og sikre den optimale ressourceudnyttelse dvs. man få mest muligt for pengene. Heri ligger der også et krav om at levere den bedste og billigste indsats som lever op til lovens krav, samt imødekommer borgernes behov.

Skriftlig dokumentation bliver hermed en måde hvorpå den administrative ledelse forsøger at måle resultater og holde styr på udgifterne.⁵⁹

5.1.1.3 Det juridiske perspektiv:

Ud fra det juridiske perspektiv er formålet med skriftlig dokumentation: *sikring af legaliteten i indsatsen generelt, retssikkerhed, borgerinddragelse*. Socialrådgiveren skal dokumenterer at der forud for enhver afgørelse er foretaget en grundig undersøgelse med inddragelse af

⁵⁸ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009. S. 338-342

⁵⁹ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009. S.343

viden fra andre involverede fagfolk som lever op til det helhedssyn, borgeren ifølge lovgivningen har krav på.

Denne løbende informationsindsamling skal sikre at lovens krav om en tilpasset indsats til det enkelte barn/unges behov opfyldes.⁶⁰Så indenfor dette perspektiv er der ikke kun tale om retssikkerhed men også om et skærpet krav til dokumentation af borgernes inddragelse i egen sag.

5.1.1.4 Det socialfaglige perspektiv:

I det socialfaglige perspektiv er det vigtigt at man fastholder de grundlæggende krav på dokumentation, heri: *Opsamling, fastholdelse og deling af viden, faglig kvalitetssikring og evaluering, professionel kompetence udvikling, metodeudvikling.*

I de enkelte sager er det ikke kun vigtigt som socialrådgiver at holde samtaler og kontakten til borgeren, det er også vigtigt at få indsamle informationer og dermed beskrevet og analyseret den enkelte borgers sag grundigt og systematisk. Set ud fra et fagligt perspektiv er det også vigtigt at arbejde mere systematisk med videns opsamling og vidensdeling på tværs af de enkelte sager mest på baggrund af at der er tit stor udskiftning af medarbejdere indenfor det kommunale så en ny medarbejder kan ikke altid komme godt ind i den enkelte borgers sag hvis ikke der foreligger nogen ordenlige dokumentationer.

Dokumentationen får også det formål at kvalitetssikre den sociale indsats samt understøtte en løbende faglig evaluering af de anvendte metoder og redskaber for derfor at give input til den fortsatte kvalificering og udvikling af faget og af medarbejdernes professionelle kompetencer.⁶¹

Det er derfor afgørende at socialrådgiverne og deres ledere er med til at sætte en faglig dagsorden for dokumentationsarbejdet så dette perspektiv ikke bliver fortrængt af politiske og administrative formål.

5.1.1.5 Borgerperspektivet:

Borgerens perspektiv handler om at sætte borgeren mere i centrum i sagsbehandlingsprocessen: *synliggørelse og gennemsigtighed, understøttelse af dialog mellem system og borger.* Som det første kan den skriftlige dokumentation skabe en synlighed og gennemsigtighed for borgeren som er en af forudsætningerne til den gode kontakt og en konstruktiv dialog med socialrådgiveren, som sidder som repræsentant for et system, som for borgeren kan virke uoverskuelig og uigennemskuelig. I det her perspektiv er

⁶⁰ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009. S. 344

⁶¹ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009. S. 345

det derfor vigtigt at formen og indholdet indenfor journaler, handleplaner, undersøgelser har en karakter som virker genkendelig for borgeren og for sin livssituation.

I dialogen og den gensidige forståelse med borgeren er det vigtigt at få frem hvad det er for en viden, eks. Undersøgelser, evalueringer osv. som er lagt til grund for en given afgørelse, dette er for at undgå at borgeren for en føleles af at vurderingen alene beror på den enkelte socialrådgiver holdning.⁶²

*”Jeg har aldrig hørt en borger sige, om vi ikke kan skrive noget mere, men de siger ofte, at det er vigtigt, at vi svarer på telefonen, at vi kommer, at vi lytter”*⁶³

5.1.1.6 Opsamling af dokumentation

Hvis vi skal sammenligne det første perspektiv med vores undersøgelse fra vores felter kan man se en meget stor mangel på disse krav på dokumentationer, ifølge *Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge* skal der fremgå handleplaner, og der skal være plejetilladelser for hver plejefamilie, men dette bliver ikke udført korrekt. Der er mangel på systematik og helhedssyn i socialrådgivernes arbejde. Der bliver derfor ikke udført en ensartet og sikker sagsbehandling for borgerene.

Sætter vi det administrative perspektiv sammen med vores resultater fra vores felter kan der ses at der ikke laves nogen målinger omkring resultater, de følger deres egne metoder og ikke det systematiske korrekte, og derfor kommer der en ubalance i sagsbehandlingen og borgernes behov bliver ikke opfyldt.

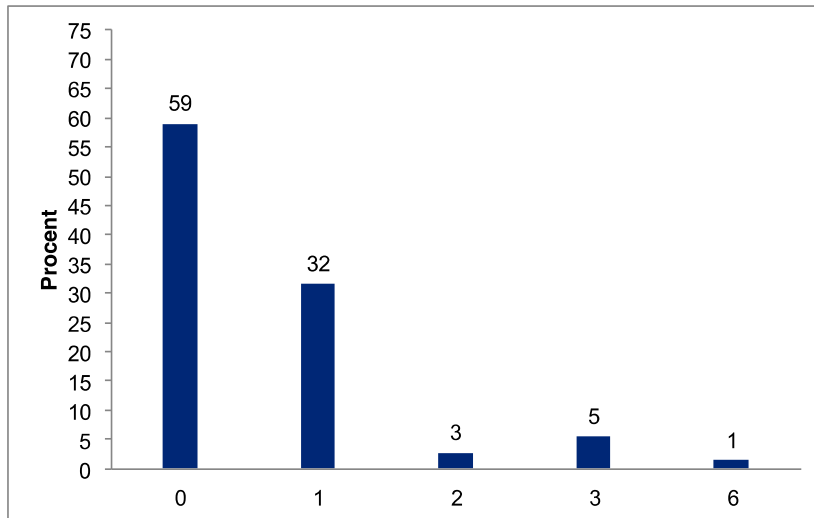
Under vores interviews blev der nævnt at de skiftende ledelser har en betydning for deres arbejde, da de ikke mener at de kan gøre deres arbejde optimalt uden en fast og bestemt ledelse, dette kunne også ses som en konsekvens for den manglende disciplin eller systematik for at følge lovgivningen korrekt.

Hvis vi kigger på den tabel som vi har lavet for oven kan man klart se at dette ikke bliver opfyldt indenfor dokumentation. Her er der ingen borgerinddragelse der er ingen hjemmebesøg hos plejefamilierne, der er ikke nogen opfølgninger sammen med rådgiveren, og der er ingen retssikkerhed i form af at alle borgere får den samme behandling.

⁶² Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009. S. 346

⁶³ Citat fra Dansk socialrådgiverforening 2008a.

Figur 30. Antal gange plejefamilierne havde tilsyn af Børn- og Familieafdeling:

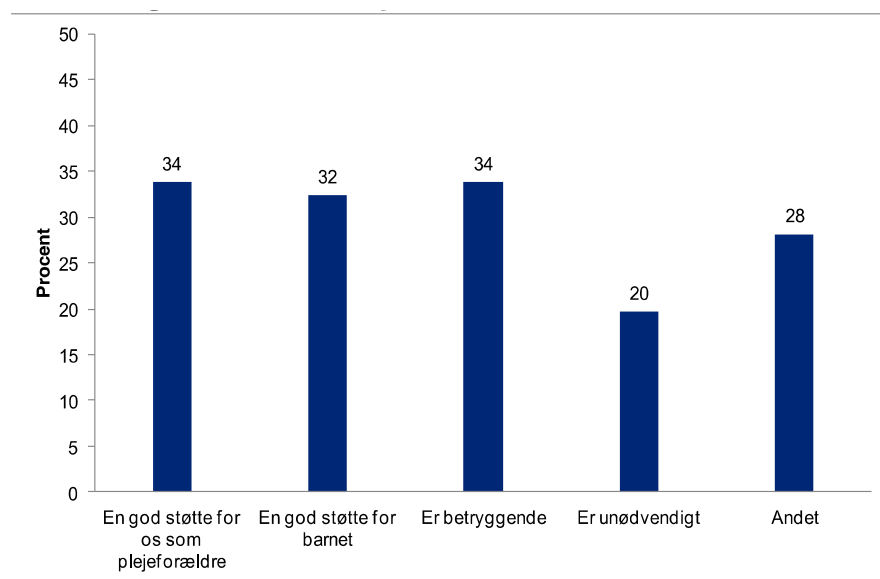
Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012. N: 73 plejefamilier.

I henhold til loven skal kommunalbestyrelsen løbende fører tilsyn med at plejefamilierne fortsat opfylder betingelserne for at opnå plejetilladelse og bør som minimum én gang om årligt foretage hjemmebesøg og tage hver enkelt plejetilladelse op til fornyet overvejelse.

Undersøgelsen fra Deloitte i 2012 viser at 41 procent af plejefamilierne har haft et eller flere tilsyn fra Børn og Familieafdeling som det kan ses på figur nr. 30. Midlertidigt har over halvdelen 50 procent af plejefamilierne ikke haft tilsyn fra Børn og Familieafdeling. Af de plejefamilier der har haft tilsyn oplever en tredje del at det er en god støtte for dem som plejefamilie, en god støtte for barnet og at det også er betryggende at der føres tilsyn.⁶⁴

⁶⁴ Deloitte, 2012, s.58.

Figur 31. Plejefamiliernes oplevelse af kommunernes generelle tilsyn.

Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012.^[1]N: 71 plejefamilier.^[1]Note: Tallene summer ikke til 100 procent, fordi respondenterne har kunnet angive flere svar.

Ifølge undersøgelsen fra Deloitte forklare kommunerne det manglende tilsyn med mangel på medarbejder ressourcer, som betyder at de har vanskeligt ved at nå at gennemfører de lovpligtige tilsyn.

Vi har under vores interviews også fundet frem til denne konklusion vedrørende den manglende dokumentation samt hjemmebesøg.

5.1.2 Handleplan(Sorlannguaq):

Handleplanen skal arbejde med at udrede barnet, og det er lovpligtigt at lave en handleplan inden anbringelse eller inden der er gået 14 dage efter anbringelsen. Formålet med at udearbejde en handleplan er for at sikre en målrettet indsats for barnet/den unge.⁶⁵

Ifølge lovgivningen skal kommunen anvende disse seks punkter i handleplanen:

- Situationsbeskrivelse
- Samværsaftaler
- Problemer
- Mål med hjælpeforanstaltning
- Opgavefordeling
- Evaluering og opfølgning på mål

⁶⁵ [www.lovgivning.gl/om hjælp til børn og unge](http://www.lovgivning.gl/om_hjælp_til_børn_og_unge)

Når man sammenligner handleplanen med vores problemformulering er handleplan et værktøj som kan hjælpe med at, formindske plejeforældrenes frustration samt frygt for at barnet lige pludseligt kan bliver taget fra dem, da de ikke har noget papir overhovedet om at de har barnet hos sig, og i handleplanen står der mål med barnet og om der i fremtiden skal arbejdet med hjemgivelse eller om barnet skal adopteres af plejeforældrene.

Dem som vi har interviewet i Tasiilaq og Uummannaq har det været sådan at socialforvaltningen har informeret os om at der er handleplaner af hvert barn samt at plejefamilierne får kopi af handleplaner, men hvor i modsætning til dette har plejefamilierne sagt at de ikke har set noget eller modtaget noget papir fra socialforvaltningen, selv plejetilladelser har de ikke modtaget og de ved ikke om barnet har en handleplan. F.eks. har en plejemor fra Uummannaq sagt omkring handleplan: *"Nej det har vi ikke, de har heller ikke lavet nogen handleplan, da vi var på kursus i foråret fik vi at vide at når et barn bliver tvangs fjernet så laves der en handleplan, en plan om at få barnet hjem igen, men dette er der ikke blevet lavet"* Og en socialrådgiver har kommenteret således: *"I nogen situationer bliver der lavet handleplaner efter barnet er anbragt, vi bestræber os på det, men realistisk set nej så er det en meget lille procent del der er handleplaner og det er som reelt når de lige bliver anbragt de bliver lavet handleplanerne, men så bliver der ikke lavet opfølgninger på dem, det kan sagtens være at vi taler med plejefamilierne det gør vi og med forældrene men handleplanerne bliver simpelthen ikke prioriteret, det er simpelthen på grund af for mange sager, jeg har 218 sager lige nu så det er ikke muligt, det er også der man selv bliver nød til at prioriterer, selvfølgelig er det u fedt ikke at kunne overholde lovgivningen, men hellere at sørge for at børnene har det godt også at handleplanerne bliver nedprioriteret for journalen er trods alt vigtigere end handleplanerne så de andre kollegaer kan se hvad det er man har lavet, men det er jo ikke godt nok men det er en realitet."*

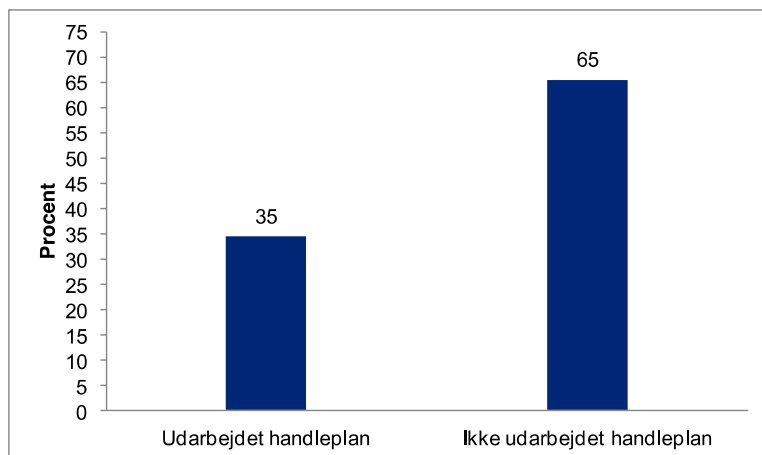
Det med at de ikke har tid til at lave handleplaner kan man godt regne ud, at de måske heller ikke har tid til at følge op på de mål der er blevet skrevet, og undersøge om de mål er blevet sat i gang. F.eks. har en socialrådgiver kommenteret: *"Ved handleplanen finder vi ud af hvordan barnet skal hjælpes, og det er synligt hvilken hjælpeforanstaltninger barnet har brug for, men vi skal også være opmærksom på som socialrådgiver at vi ikke skal lave noget mål som barnet ikke kan nå..."*

Den nedenstående statistik fra Deloitte's analyse af plejefamilieområdet, viser at kommunerne indenfor børn og familieafdelingen udearbejder handleplan i lidt over en tredjedel (35

procent) af plejefamiliesagerne, og i de fleste af de plejefamiliesager har de ikke udearbejdet handleplan som man kan se i statistikken(65 procent).⁶⁶

Som de interviews vi har lavet i de felter som vi har besøgt har de 6 plejefamilier også oplyst at de ikke har modtaget noget handleplan og de har heller ikke noget kendskab over om de har en handleplan.

Figur 28. Andel sager, hvor der er udarbejdet en handleplan for barnet:

Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012. N: 84 sager.

5.1.3 Samarbejde(Susanne):

Socialt arbejde består som et møde mellem en borger og en socialrådgiver i en organisation, socialrådgiverens opgave er gennem samtaler med borgeren at rådgive og hjælpe borgeren på en måde som har en praktisk værdi. Sammen med borgeren skal socialrådgiveren planlægge handlinger og indsatser som kan hjælpe borgeren til at en læsning på den sociale problematik.

Samarbejdet mellem borgeren og socialrådgiveren kan bestå i samtaler, møder, hjemmebesøg hos plejefamilier eller besøg i institution, og at det foregår efter en fastlagt systematik som bringer afklaring omkring problem og behov og dermed viden om hvilken hjælp der skal iværksættes.⁶⁷

Socialrådgiverens primær rolle er at hjælpe borgeren med at engagere sig i et samarbejde som kan danne grundlag for en systematisk løsningsproces og derefter at formidle materielle og menneskelige ressourcer så læsningen kan blive en succes, og det sociale sagsarbejde medfører en menneskelig vækst for borgeren.⁶⁸

⁶⁶ Deloitte, 2012, s. 56-57.

⁶⁷ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009, s. 98

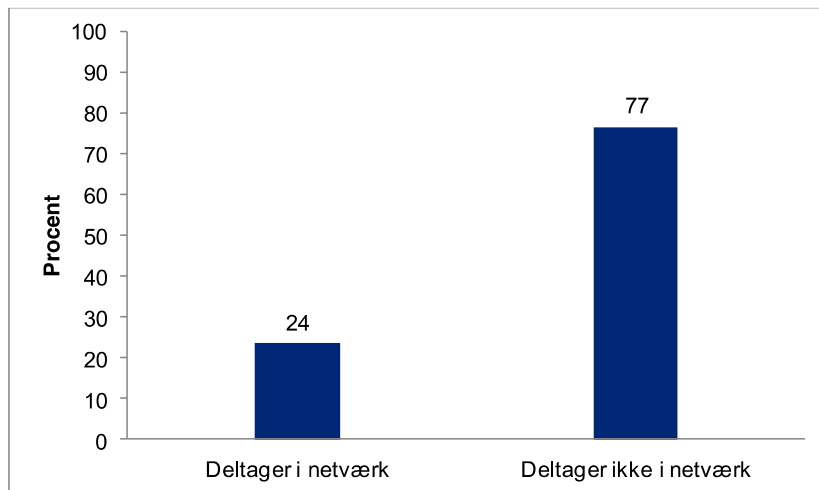
⁶⁸ Posborg, Nørrelykke, Antczak, 2009, s. 105

Indenfor det sociale arbejde er det vigtigt at der er samarbejder imellem forskellige instanser. Der skal være et trygt og behagligt samarbejde imellem borgeren og socialrådgiveren, men socialrådgiveren skal også have et tværfagligt samarbejde som er imellem forskellige fagfolk som har relevans indenfor borgerens situation, et eks. på en plejefamilie fra Tasiilaq som føler at der et samarbejde men at det ikke er lige let at få skaffet det de mangler” *nogen gange er det svært og skal have samarbejde med dem fra socialforvaltningen, det er lettere og kontakte socialforvaltningen angående vores liv i hverdagene, men når det gælder papir arbejde kan det være svært og få tilbage melding fra socialforvaltningen, for eksempel har vi ikke taget vores plejetilladelse endnu.*”

I vores tilfælde er der tale om samarbejdet imellem plejefamilierne og socialforvaltningen. Vores interesse har været i at undersøge om plejefamilierne føler at de har et tæt samarbejde med socialrådgiveren og socialforvaltningen generelt. Føler de at de kan tage kontakt og få den nødvendige hjælp i tilfælde af tvivl.

Det vi har fundet frem til i vores interview undersøgelser er at plejefamilierne har et godt samarbejde med socialrådgiverne, men at de er alt for fraværende efter at barnet er blevet anbragt hos familien. Plejefamilierne mangler en større kontakt og mere opmærksomhed fra socialrådgiverne, dette skaber frustration hos plejeforældrene. Eks. Fra interviewet med en plejemor i Uummannaq” *Det er ikke det bedste samarbejde vi har med socialforvaltningen, det er ikke meget slemt, men det bliver heller ikke bedre eks. Vi har stadig ikke fået noget papir på at det er hos os barnet er i pleje, det har været meget fortvivlende i lang tid nu, fordi lige meget hvor vi er og hvis der pludselig skulle ske noget så kan vi ikke vise papir på hvor barnet ”hører hjemme”. Sagen har kørt i lang tid nu og vores daværende socialrådgiver er stoppet og vi har fået nye, og en anden har ellers overtaget sagen, men vi har ikke fået noget af vide endnu. Vi har nogle dage hvor vi er meget stresset og bekymret for om i dag tager de nok barnet fra os, nu i 3 år har sagsbehandlingen bare være sådan, og vi har ikke hørt noget.*”

Figur 36. Andel plejefamilier, der deltager i netværk

Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012. N: 81 plejefamilier.

Plejefamilierne giver udtryk under vores interviews at de anser netværk med andre plejefamilier for at være en god støtte i opgaven som plejefamilie idet det giver mulighed for at tale med ligesindet og dermed udveksle erfaringer, viden og konkret råd til, hvordan forskellige problemer bedst kan takles.⁶⁹

Vi har valgt at indsætte figur nr.36 fra Deloitte og her ses nogenlunde det samme som vi har fundet frem i vores undersøgelse under vores interviews, en fjerdedel af familierne 24 procent deltager i netværk med andre plejefamilier, og dette skyldes ifølge Deloitte kommunernes begrænset tilbud af netværk til plejefamilierne.

5.1.4 Kompetence udvikling(Sorlannguaq):

Kompetence udvikling er noget hvor plejefamilier kan udvikle deres kompetence ved at være med til nogle kurser. Kurser kan handle om moderens omsorgssvigt af børn som stadigvæk er i maven, hvor plejeforældrene blive klogere på konsekvenser ved børnenes omsorgssvigt og har fået viden omkring dette konsekvens og har udviklet sin kompetence for at hjælpe plejebarnet. Der er et kursus til plejeforældrene i Kommuneqarfik Sermersooq som hedder RUGO kursus som skal styrke og udvikle plejefamilieområdet. Red Barnet har udvikle en ny rekrutteringsmåde af plejefamilier samt uddannelse og undervisningen bliver prioriteret f.eks. RUGO.⁷⁰

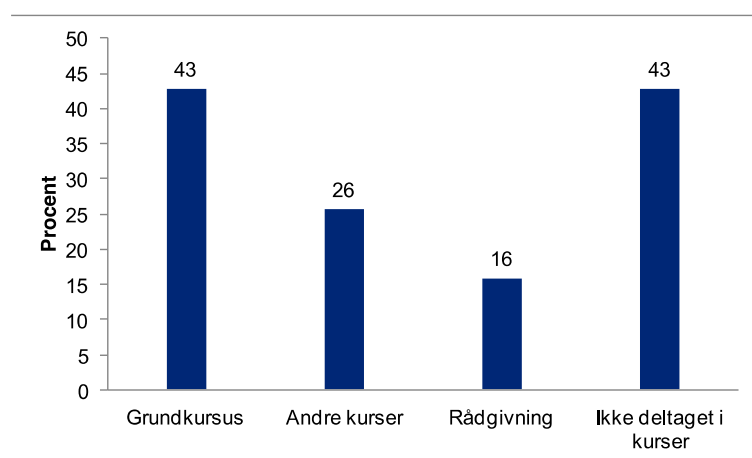
⁶⁹ Deloitte, 2012, s. 65

⁷⁰ Kortlægning skrevet fra Redbarnet af Mimi Jackobsen: <http://naalakkersuisut.gl>

Dette skal hjælpe med at styrke familieplejen som et kvalificeret, familiebaseret alternativ til døgninstitutioner og institutionslignende anbringelser. At sikre øget kvalitet i anbringelserne. At modvirke fejl og utilstrækkeligheder i forbindelse med familieplejeanbringelser, ved at sikre bedre matchning af barn og familie. I forhold til de byer vi har været og i forhold til det vi har hørt fra plejefamilier er der for lidt kurser til plejefamilier. Selvom vi har hørt at der er blevet etableret en RUGO kursus her i Kommuneqarfik Sermersooq, er der mange plejefamilier der ikke ved noget om RUGO kursus og har ikke deltaget i noget kursus eks. en plejefamilie i Tasiilaq som hører under Kommuneqarfik Sermersooq siger ” *Vi har ikke hørt om noget endnu, vi venter bare på at der dukker noget op så vi kan deltage, vi kender ikke noget til RUGO kurser.* ”

Det kunne være mindre frustrerende for plejefamilierne hvis de fik kursus, samt supervision af psykolog, hvis de synes at de har brug for det. Da de heller ikke har noget plejefamilie forening som de eller kunne have gavn af, i forhold til det de gerne vil have ændret eller oprettet.

Figur 33. Andel plejefamilier, der har deltaget i kurser.

Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012.^[1]N: 82 plejefamilier.^[1]Note: Tallene summer ikke til 100 procent, fordi respondenterne har kunnet angive flere svar.

Statistikken viser at 43 procent af plejefamilierne som var med i undersøgelsen har været med til en grundkursus efter de har modtaget et plejebarn for første gang, mens 43 procent af andre plejefamilier ikke har deltaget i noget kursus.⁷¹

⁷¹ Deloitte, 2012, s. 62.

I de interviews vi har foretaget i feltarbejdet har de fleste plejefamilier vi har interviewet ikke været med til noget kursus, hvor de ikke har hørt noget omkring kursus selvom de har haft plejebørnene i flere år.

Ifølge lovgivningen står der at plejefamilier kan tilbydes kurser samt løbende supervision, men ifølge de data vi har skaffet omkring plejefamilier i Uummannaq og Tasiilaq kunne man mærke at der var nogen som havde behov for det og der var også nogen som ikke havde været til kursus før. Ifølge den Deloitte undersøgelse fra 2012 Har nogen plejefamilier som var med i undersøgelsen ønsket om at der skal være en grundkursus man skal være med til, når man har for første gang modtaget en plejebarn, dette kunne være relevant i Tasiilaq og Uummannaq, da de også har nævnt at det kan være hårdt og have et barn i pleje, dette kunne måske også opbygge samarbejdet mellem socialforvaltningen og plejefamilier når f.eks. socialforvaltningen har regelmæssigt undersøgt plejefamiliernes trivsel og tilbyde noget kurser hvis der er brug for dette.

5.1.5 Trivsel i plejefamilierne(Susanne & Sorlannguaq)

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge:

Kapitel 5

Støtte til plejefamilien

§ 17. Når et barn eller en ung anbringes i familiepleje, skal der udarbejdes en plejekontrakt, hvoraf de aftalte betingelser for plejeforholdet fremgår. Endvidere skal der til plejefamilien udleveres en skriftlig udarbejdet handleplan, som angiver formålet med barnet eller den unges ophold i plejefamilien.⁷²

Plejefamilier er dem som har ressourcer til at kunne varetage omsorgen for de børn som ikke kunne få den omsorg fra biologiske familier, og det er vigtigt at plejefamilierne har et godt trivsel i hverdagen for at kunne have kræfter til at kunne varetage omsorg hos en anden barn. Hvis plejeforældre føler sig frustreret kan dette let smitte til plejebarnet, hvor så plejebarnet ikke har det så godt alligevel, eller at plejeforældrene ikke længere har lyst til at være plejefamilier, på grund af den frustration de har overfor socialforvaltningen.

Som vi ser det kommer det meget an på socialrådgiverens trivsel på arbejdspladsen når man skal tænke på plejefamiliens trivsel i forhold til samarbejdet med socialforvaltningen, for hvis socialrådgiveren havde en passende sagsantal og hvis der var nok socialrådgivere ansat i en kommune, ville socialrådgiveren have mere tid til plejefamilierne, og sørge for at plejefamilierne samt plejebørnene trives.

⁷² www.lovgivning.gl

Som det står i lovgivningen skal plejefamilierne have et skriftligt udearbejde handleplan hvor der står formålet med barnet/den unges ophold i plejefamilien, og som det ser ud i de byer vi har interviewet har alle de plejefamilier ikke modtaget noget handleplan. Og dette har været en af de grunde til at de føler sig frustreret, hvor en handleplan muligvis kunne reducere plejefamiliernes frustration, og hvor de så kan bruge mere deres kræfter på barnets i stedet for og hele tiden skal kontakte socialforvaltningen for at prøve og skaffe de papir som de ellers skulle have siden barnet blev anbragt hos dem. En plejemor fra Uummannaq beskriver således hendes situation ” *Nej det har vi ikke, vi har slet ikke modtaget nogen papir overhovedet, vi vil rigtig gerne have flere papir på at vi er plejeforældrene, det er en ubehagelig følelse. Vi føler bare at barnet er kastet over til os, uden papir eller noget som helst bevis på at barnet bor hos os.*

Det føles lidt som om at nu hjælper vi socialforvaltningen med at have barnet i pleje og vi samarbejder, hvorfor vil i så ikke svarer os og hjælpe os? Hvorfor får vi ingen papir eller noget som helst? Vi lever rigtig usundt med denne frustration, nogen gange giver vi hinanden skylden selvom det ikke er rigtigt.” Det kan tydeligt mærkes at hendes frustration er stor og at hun ikke trives med denne uvished, det påvirker hende psykisk og fysisk.

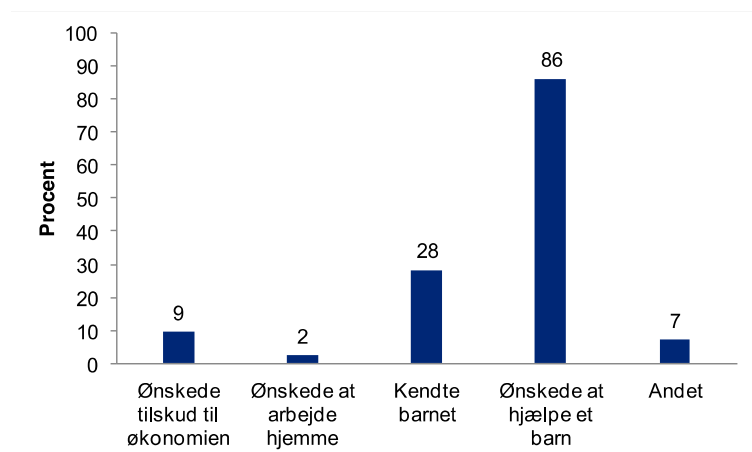
Der har været et nordisk konference om familiepleje i Nuuk fra den 5. – 10. September 2008, der har været forskellige byer som var med, og de mennesker som var med var plejefamilier, nogen som var offentlig ansat, politiker og andre. De fleste deltager var fra Nuuk, men der var også en fra Tasiilaq som var plejemor som deltog. Konferencens formål var og forbedre forholdet mellem børn og unge som var anbragt samt plejefamiliens. Der skulle indsamles konkrete og realistiske forslag til fremtidige indsats og tiltag på lovgivningen omkring børns og unges rettigheder, udvikling og trivsel, og plejeforældrenes ansvar.⁷³

Grunden til det lokale forening for plejefamilier har startet konferencen var at de har længe ville have et bedre forhold fra det offentlige, faglig opkvalificering, tættere samarbejde mellem det offentlige og plejefamilierne, styrke den organisatoriske og fagligt indholdsmæssigt del af familieplejearbejdet, for at udnytte den optimalt.⁷⁴ Disse ønsker som plejefamilierne har, kan genkendes ved de andre byer vi har besøgt under vores feltarbejde.

⁷³ NOFCA, Plejefamiliernes lokalforening Nuuk, 2010, s. 8.

⁷⁴ NOFCA, Plejefamiliernes lokalforening Nuuk, 2010, s. 39.

Figur 22. Plejefamiliernes motivation for at blive plejefamilie

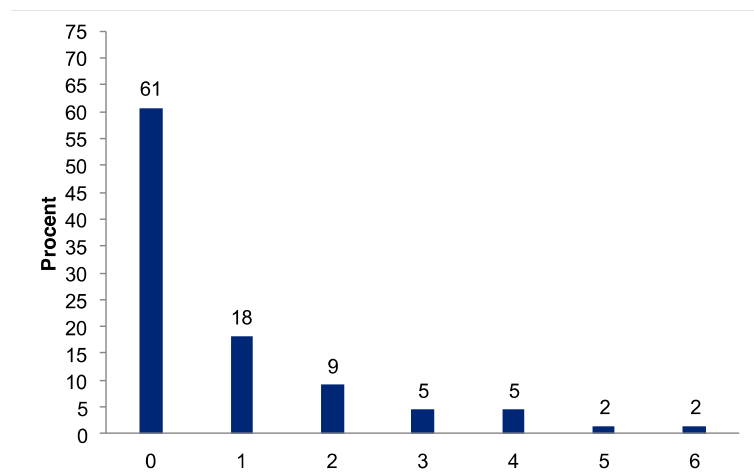
Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012.^[1]N: 85 plejefamilier.^[1]Note: Tallene summer ikke til 100 procent, fordi respondenterne har kunnet angive flere svar.

Drivkraften bag det at tage et barn i pleje kan således være motiveret i egne oplevelser af omsorgsvigt i barndommen. Dette kan i nogle tilfælde ifølge nøglepersonerne betyde, at plejefamilien selv bærer rundt på traumer fra barndommen, der kan være en hindring for, at de evner at give børnene den nødvendige støtte, medmindre plejefamilierne tilbydes supervision og terapi. Det fremhæves af nøglepersoner, at dette ofte er et overset, men yderst vigtigt, område at fokusere på i plejefamilieanbringelserne.⁷⁵

Plejefamilierne påpeger i interviewene, at de oplever det som vanskeligt at få kontakt til kommunen og få overblik over deres forpligtelser og muligheder som plejefamilie i forhold til at støtte barnet. Generelt set efterspørger plejefamilierne langt mere støtte fra kommunerne og mere anerkendelse som samarbejdspartner. På trods af, at en del plejefamilier i interviewene giver udtryk for, at det er udfordrende og til tider hårdt at være plejefamilie, giver hovedparten alligevel udtryk for, at det stadig er attraktivt at være plejefamilie.

⁷⁵ Deloitte, 2012, s. 43

Figur 34. Antal gange om året, hvor plejefamilierne får råd og vejledning fra kommunen:

Kilde: spørgeskemaundersøgelse, 2012. N: 66 plejefamilier.

Loven henstiller til at kommunerne tilbyder plejefamilierne supervision for at støtte plejefamilierne i at tilgodese plejebørnene bedst muligt. Dette kan gives i form af både råd, vejledning og egentlig supervision.⁷⁶

Figuren nr. 34, som vi har valgt at tage med som et eksempel på vores undersøgelse af plejefamiliernes trivsel og hvad der kan hjælpe på en bedre trivsel og selvtillid som plejefamilie, viser at plejefamilierne som blev spurgt i 2012 i mindre grad oplever at få råd og vejledning. Mere end halvdelen 61 procent af plejefamilierne giver udtryk for de ikke modtager årlig råd og vejledning fra kommunen.

Det er vigtigt at komme ind på når en plejefamilie modtager et nyt barn i pleje kan der være et særligt behov for råd og vejledning, men mange af plejefamilierne oplever dog at kommunen kun i begrænset omfang giver information og vejledning om barnets udfordringer eller udleverer barnets handleplan når de modtager et barn. I disse situationer giver plejefamilierne udtryk for at de føler sig meget alene med plejeopgaven og er usikre på om de kan være med til at løfte opgaven.

5.1.6 Analyse opsummering:

Vi har igennem alle 4 kategorier prøvet så godt vi nu kunne at, beskrive dem og lave en oversigt og analyse af hvad kravende er for de kategorier, og hvordan virkeligheden ser ud i forhold til den problemstilling som vi har haft i starten af opgaven.

⁷⁶ Deloitte, 2012, s.63

Det som har ramt os meget og fået os til at undre er at lovgivningen bliver glemt under denne anbringelsesproces. Hvad er det der gør at socialrådgiverne som arbejder med disse sårbare børn og unge synes at det er i orden at man ikke følger lovgivningen korrekt da sagsbehandlingen vil gå hurtigere og det vil lette deres arbejde. Det vi har fundet ud af under vores analyse af de 4 kategorier samt vores interviews er at vi ikke kan se at det er en bedre løsning, de gør sig selv en bjørnetjeneste, fordi det kan virke lettende til at starte med, men de har ikke flere eller mindre sager af at de ikke følger lovgivningen. I stedet skaber det en masse frustration hos plejeforældrene men også hos børnene da de også kan mærke når plejeforældrene bliver påvirket at denne sagsbehandling de får fra systemet.

Lovgivningen er til for at skabe et systematisk metode for hvordan en perfekt sagsbehandling og omsorg vil være, det skal være meningen at man som socialrådgiver skal gøre alt i sin magt for at følge denne metode så der er en balance i samfundet og for borgerne. Hvis lovgivningen ikke bliver fulgt må der være en konsekvens, hvis først der er nogen der ser bort fra lovgivningen og der ikke er en konsekvens så tror man det er den lette løsning og at det er i orden bare at følge sin egen ”lov”.

5.1.7 Opsummering af analyse kategorier med teoretiske perspektiver:

Hvis vi sætter Baumans teori om frihed ind i disse analyse kategorier, er plejefamilierne meget bundet af systemets organisering, her er det vigtigt for plejefamilierne at før at de kan mærke denne social skabte fænomen ”*frihed*” er det vigtigt at organiseringen af plejefamilierne fungerer korrekt dvs. at socialforvaltningen sørger for at udvise den tillid til plejefamilierne ved at skaffe dokumentationer og følge lovgivningen, så plejefamilierne ikke lever med en frygt eller angst over at barnet bliver taget fra dem, eller om de nu gør jobbet rigtigt. Ifølge Baumans friheds begreb er alle mennesker ikke frie, mennesker siger at man kan gøre hvad man vil og man kan blive hvem man vil være, men dette kan ikke lade sig gøre hvis man eks. Ikke har de økonomiske ressourcer eller social kapital til at kunne klare sig i samfundet. Plejefamilierne har ikke de ressourcer der skal til for at kunne gøre hvad de vil, de hører under systemet og kan ikke stille noget op, de har ikke en autoritet til selv at skaffe disse papir, de føler sig frustreret over dette, selvom de egentlig er der for at hjælpe barnet. Det med at man skal have tillid til de abstrakte systemer som kan være noget art med de tekniske og gøre, f.eks. med at man er mere og mere begyndt med at bruge den elektriske dokumentation i kommunerne, hvor man går fra fysisk journaler til elektriske journaler hvor alt bliver gemt i computeren. Her har man tillid til de abstrakte systemer og har den holdning at det er mere sikkert med at gemme dokumenterne i den elektroniske.

Men det kan også ske at alt bliver slettet på grund af en fejl i computeren, derfor kan alle de vigtige informationer man havde angående barnet eller plejeforældre blevet slettet hvis man ikke har gemt dokumenterne elektronisk.

Man er også begyndt med og skrive alt ned i journalnotater hvis man f.eks. har været hjemmebesøg hos nogle klienter skal man skrive dette ned i journalnotater om hvad man har snakket om, samt hvis man har haft samtale med klienter i kontoret. Det samme gælder for handleplanen at man har tillid til at denne metode virker i praksis, hvor så man i det virkelige verden har vist at i de mindre byer end Nuuk hvor der kun er 2 socialrådgiver ikke er tid nok til at opfølge handleplaner, og arbejde på og hjemgive barnet.

Ifølge Giddens ekspertsystemer, hvor man stoler på, at systemet virker, kan ligeså godt være at man stoler på en handleplan som kommer til og gøre gavn af børnene ved at lave mål for barnet, men plejefamilierne har mistet tilliden til systemet i socialforvaltningen da sagsgangen går alt for langsomt, samt at de ikke har modtaget de vigtige dokumenter som de skulle have lige efter anbringelsen af plejebarnet. Hos nogle socialafdelinger hvor der ikke er så mange socialrådgivere og der er mange antal sager i hvert socialrådgiver, kan dette ende med at, de ikke kan nå de lang og kortsigtede mål der er i handleplanen, som skulle hjælpe barnet med at blive bedre til at kunne tage vare af sig selv i fremtiden. Her kan man eksempel tilbyde barnet eller den unge psykolog samtaler for at bearbejde traumet, hvis der har været dette i deres liv eller noget andet.

Eksempelvis har en af de socialrådgivere fra Uummannaq som vi har interviewet sagt, da vi spurgt angående om de kunne mærke at, de kan nå at udføre de kort samt langsigtede mål: *"Dette har jeg selv ikke oplevet endnu, jeg har ikke lavet en handleplan til halv år..."* samt: *"Desværre er virkeligheden sådan, og barnet som er blevet anbragt skal vi ellers arbejde på at hjemgive, men dette har vi ikke tid til."* Her kan man se at de siger, at de ikke har tid til at følge op på handleplaner og at de har heller ikke har tid til at arbejde med at hjemgive barnet. Plejefamilierne mener at de har en god samarbejde med socialforvaltningen, men de mener stadigvæk at de har brug for mere opmærksomhed fra kommunen. F.eks. har en plejefamilie oplyst: *"Vi har god kontakt med socialforvaltningen, men vi skal først bestil tid til kommunen, og nogen gange skal man ringe til dem flere gange for at få kontakt, da de kan være langsomme til at svar. Der er nu gået en måned siden sidst vi har henvendt os, og vi har endnu ikke fået svar."*

Ifølge Giddens bygger tillid til en anden person på gensidighed i respons og engagement, og i de plejefamilier vi har interviewet i Uummannaq og Tasiilaq har socialrådgiverne ikke haft tid til at give respons af plejefamiliernes henvendelse, hvor så plejefamilierne mister tilliden til socialforvaltningen.

For at kunne skabe den tillid til plejebarnet skal plejefamilierne have den viden og kompetence til at have kendskab og kunne tage vare på barnets tilværelse efter barnet er blevet anbragt. Når barnet har været anbragt i flere forskellige plejefamilier kan barnet mistet tilliden til voksne. Og hvis plejefamilien vil genskabe den tillid skal de have været til en grund kursus eller andet for at kunne hjælpe barnet med at genskabe tilliden.

F.eks. plejefamilien i Tasiilaq: *"Det plejer og være let at blive plejefamilie, men det kan også være hårdt hvor det kommer an på plejebarnets opførsel."* Her kunne plejefamilien havde fået de redskaber som de kunne bruge når det er det bliver hårdt for dem og skulle tage sig af plejebørn med vanskeligheder.

For at kunne være med i nogle kurser må socialrådgivere være mere opmærksom på og give tilbud til plejefamilierne om kurser, eller omvendt må plejefamilierne ansøge om kursus.

Ifølge Giddens mener han at med de dagligdagens rutiner stabilisere den tilliden samt den ontologisk sikkerhed, og når man sammenligner dette med de plejefamilier vi har interviewet kan deres angst for at plejebarnet kan let blive taget fra dem, og at de ikke ved hvad målet er for barnet i fremtiden, fordi de ikke har noget oplysninger omkring i hvor lang tid barnet skal være hos plejefamilien, kan dette angst blive stabiliseret via plejefamiliens dagligdags rutiner.

Plejefamilie i Tasiilaq: *"F.eks. får vi bare børn fra kommunen hvor papirer ikke er klar, og der kommer ikke nogen fra socialforvaltningen og besøger os først, det er ellers ikke slemt, det er bare bedre hvis vi havde papir, lige meget hvad, skal der være tid til os. Da vi skulle have de søskende har jeg selv kontaktet socialforvaltningen for at finde ud af oplysninger angående plejebørnene, om de har en sygdom, allergi osv. før jeg har henvendt mig til socialforvaltningen har jeg henvendt mig til de tidligere plejefamilier for at få de oplysninger som jeg manglede at få angående plejebørnene."* Her er det tydeligt at socialforvaltningen ikke har givet de vigtige oplysninger omkring barnet, og at plejefamilien selv må sørge for det hele, og selv kontakte barnets biologiske familie eller de tidligere plejefamilier for at få de oplysninger som er nødvendige omkring plejebørn.

For at plejefamilierne kan have et bedre trivsel er det en god ide og etablere en forening for plejefamilier, her kan de diskutere om trivsel og ansættelsesbetingelser for at forbedre det. De

kan bl.a. sørge for at udbrede deres trivsel i medierne for at skabe opmærksom på dette problem, derefter er det op til politikerne om der skal gøres noget ved dette problem. I Nuuk har de allerede en forening for plejefamilier, men i de andre byer har de ikke noget forening. Dem vi har interviewet har flere gange prøvet og etablere en forening med det lykkedes dem aldrig. F.eks. har en plejefamilie kommenteret under interviewet: *"dette har vi kæmpet for i et styk tid, for at få det etableret, desværre bliver vi ved med at gå i stå, jeg sidder ellers i bestyrelsen vi er ikke kommet videre. Grunden til vi hele tiden går i stå, er når vi indkalder til møde så kommer der kun 2 eller 3. Vi føler at vi har behov for det da nogen plejeforældre siger at det vil styrke dem i deres arbejde."*

Efter vores analyse og teoretiske perspektiver har vi fundet nogle diskussions emner samt nogle faglige anbefalinger til problemstillingen.

6 Kapitel

6.1 Diskussion og faglige anbefalinger:

Under vores interview af socialrådgiverne var der to som begge to er enige med at der ikke var tid til at lave handleplaner inden anbringelse af børn og unge, den ene sagde dette i forhold til handleplaner: *"det sker bare så hurtigt, det skal ikke godkendes ved tværfaglig udvalg, jeg tror det er derfor, men det ville også bremse rigtig meget af at tingene som skal handles hurtigt, og så er det bedre og bare handle end at der ikke sker noget, tænker jeg at vi skal godkende en handleplan inden"*. På denne måde kan man se at de hellere vil handle hurtigt i stedet for og bruge tiden på og skulle skrive en handleplan først, samt skrive en oplæg til TFU til godkendelse af anbringelse af et barn.

Vi mener at det er vigtigere at man også nedprioriterer sine egne følelser når man arbejder som socialrådgiver, det er for ofte at man ser følelser som bliver prioriteret frem for den systematiske arbejdsmetode, man bliver nød til at være mere professionel og sige til sig selv, det er vigtigere jeg skriver mine dokumentationer og andre papir arbejde færdigt før jeg gør en handling. Den uprofessionelle arbejdsmetode kan påvirke barnet på længere sigt ved at der ikke er nogen plan eller opfølgning af barnets situation og fremtid, men mange af de socialrådgivere som vi har interviewet givet indtryk om at det er bedst for barnet at blive anbragt hurtigst muligt fordi det er en bedre løsning, men det er bare en kortsigtet løsning på barnets problemer, og denne tankegang påvirker også plejeforældrenes trivsel og tillid. En langsigtet løsning er jo ved hjælp af handleplaner og redskaber som kan være behjælpelige med barnets videre udvikling og plejefamiliernes kompetencer. Et eksempel på denne fokus på følelser i stedet for professionalitet har en af socialrådgiverne sagt noget om: *"jeg har 218 sager lige nu så det er ikke muligt, det er også der man selv bliver nød til at prioriterer, selvfølgelig er det u fedt ikke at kunne overholde lovgivningen, men hellere at sørge for at børnene har det godt også at handleplanerne bliver nedprioriteret for journalen er trods alt vigtigere end handleplanerne så de andre kollegaer kan se hvad det er man har lavet, men det er jo ikke godt nok men det er en realitet."*

Vi antager at det kan påvirke plejefamiliernes trivsel på det punkt at, man mister nogle rigtig gode plejefamilier og plejeforældre i den proces af at det skal gå hurtigt, specielt når vi også ved at der er mangel på plejefamilier, og at de kan miste de ressourcestærke, hvor vi mener at det er vigtigt at holde fast i dem der har kræfter nok til at passe på de omsorgssvigtede børn i en periode, f.eks. har vi under interview i Tasiilaq mødt en plejefamilie med gode faste

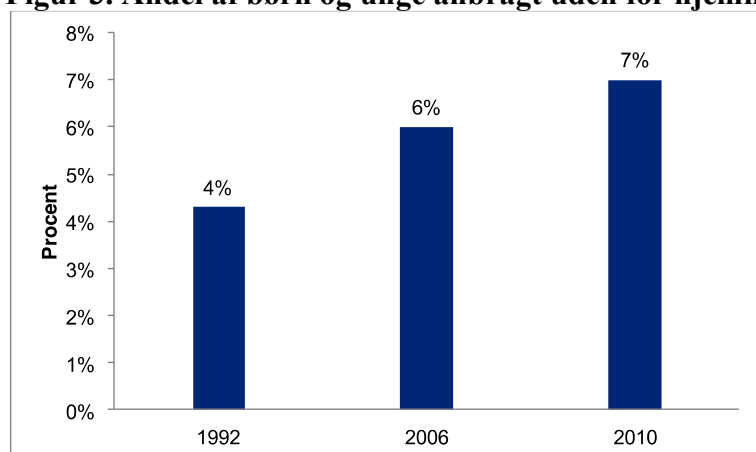
rammer, og de har en skema for de daglige pligter som et plejebarn kan have en stor gavn af, efter de har været i et hjem uden grænser og pligter.

Plejefamilierne har mistet så meget tillid til det sociale system, at det er en lidt farlig grænse også for børnene. Vi har derfor også tænkt på lovgivning, på baggrund af når vi snakker med socialrådgiverne så siger de at, ifølge lovgivning så er der en masse der skal følges før de endeligt kan anbringe et barn, og dette bremser rigtigt mange af socialrådgiverne fordi der er så meget papir arbejde når de eks. kun er to socialrådgiver, som der kun er i Tasiilaq og i Uummannaq. I Uummannaq fungerede teamlederen også som socialrådgiver.

Det som også har vækket vores interesse er, at når man i et land ved, hvor afgrænset nogen af byerne er, og hvor små nogen af byerne er, og at ressourcerne er meget små, hvorfor man så laver en lovgivning hvor systematikken er hvor der skal laves så meget papir arbejde før de kan gennemføre en anbringelse. Samt når man ved hvad for nogle sociale problemer der spiller ind omkring anbringelser hos børnene, og man ved at alkohol misbrug, og omsorgssvigt er et meget stort problem hos rigtig mange familier.

Vores faglige anbefalinger inden for vores emne, har vi valgt at skrive lidt om familierådslagning, da vi mener at der kan være en bedre løsning for socialrådgiverne i stedet for at vælge at anbringe hele tiden. Familierådslagning er en metode at undgå anbringelse, give familier en chance, opbygge selvtilliden og deres selvværd, eks. Da vi interviewet en plejefamilie i Tasiilaq havde de lavet et skema for børnene med pligter, hvem der skulle lave hvad på hvilke dage. Den yngste pige var så stolt da hun fik lov til at lave mad en af dagene og hun var 4 år. Det kunne være nogle forskellige redskaber som man kunne lærer forældre som havde svært ved at passe deres børn, eller som havde svært med forældrerollen. Hvorfor er perspektivering en vigtig del af vores opgave? Det er her vi har muligheden for at diskutere de tanker vi har omkring vores problemstilling, og hvad vi som socialrådgiver studerende tænker kan være en løsning, ikke på hele problemet men en lille hjælp på vejen.

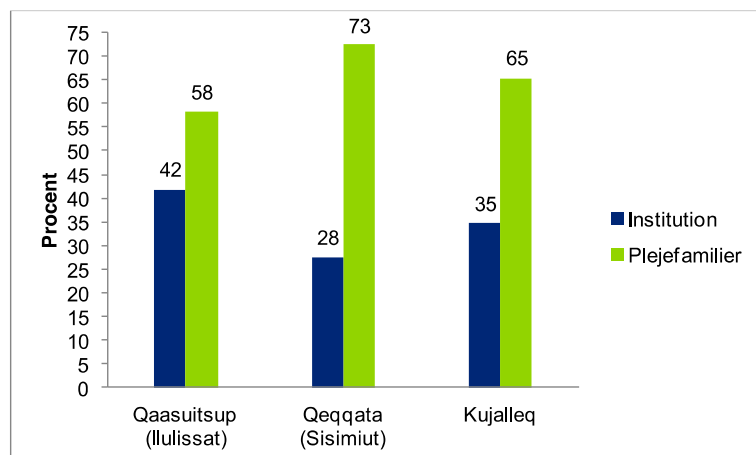
Figur 3. Andel af børn og unge anbragt uden for hjemmet, 1992, 2006 og 2010

Kilder: Grønlands Statistikbank og Velfærdskommissionens baggrundsrapport (2010) samt SFI's Institutionsanbringelser af unge i Norden (2009).

Som figuren viser for oven er der tale om en forholdsvis stor stigning over de sidste knap 20 år. Men ifølge Deloitte's undersøgelse skal tallene tolkes med varsomhed idet omfanget af anbragte børn og unge har vist sig at være svært at opgøre, blandt andet på grund af at kommunernes registreringer ikke foregår systematisk.⁷⁷

Figur 4. Anbragte børn og unge i kommunerne:

Kilde: kommunernes nøgletalsopgørelse, 2012.

N: 135 anbragte børn og unge i 2011. Note: Sermersooq Kommune indgår ikke, da kommunen ikke har opgjort antallet af anbragte børn på institutioner.

Nøgletalsundersøgelsen fra Deloitte i 2012 viser her i ovenstående figur at kommunerne i børne- og familieafdelingerne i højere grad anvender plejefamilier som anbringelsesform end institutioner. I Qeqqata kommunen er 73 procent af de anbragte børn anbragt i plejefamilier, mens der i Kujalleq er 65 procent og i Qaasuitsup 58 procent.

⁷⁷ Deloitte, 2012, s. 27

6.1.1 Familierådslagning

Familierådslagning er en metode som kan blive brugt i forskellige institutioner, det kan være i kommunen eller i en skole som har taget initiativet til denne metode.

Familierådslagning stammer fra New Zealand, familierådslagning har været lovpligtigt i New Zealand siden 1989, og siden da har modellen bredt sig til resten af verden.⁷⁸

Selve familierådslagningsprocessen har 3 faser, den første fase er forberedelsesfasen hvor det er man skal holde et møde inden selve rådslagningen. Den anden fase er Rådslagningsfasen, hvor det er selve rådslagningen og i dette rådslagning fåregår det også i 3 trin, dette har jeg beskrevet nærmere efterfølgende. Og den sidste fase er opfølgings- og iværksættelsesfasen som ligger efter selve rådslagningen.⁷⁹

Det er her hvor familien eller de vigtige personer i netværket samles for at lave en plan for barnet eller den unge for hvad der skal ske. Initiativtageren som kan være en socialrådgiver kan tilbyde en familierådslagning, når der er bekymringer eller fare for et barns eller den unges sundhed, trivsel og udvikling, eller så kan familien selv henvende sig til socialforvaltningen hvis de selv synes at de har brug for det.

Familierådslagning skal foregå i andre steder i byen f. eks. i behandlingsmødelokale i Børn og Familie Center, det skal foregå i et neutralt sted og ikke i kommunekontorene eller i hjemmet hos klienterne. Her skal barnet være i centrum, og barnet har ret til at sige noget. Først skal der laves nogle spørgsmål med Initiativtageren(socialrådgiveren), derefter vil de underskrive en samarbejdsaftale med samordneren og initiativtageren. Derefter vælger familien et netværk som de gerne vil have med til rådslagningen⁸⁰. Samordneren starter så med at kontakte familien og besøger dem, så de kan få den rette information omkring rådslagningen. Her ”slipper” initiativtageren(socialrådgiveren) for alt de praktiske arbejde. Lige inden man holder den rådslagning, skal initiativtageren sammen med forældremyndighedsindehaveren og barnet, snakke om hvad initiativtageren skal sige i oplæg til informationsdelen, fordi her skal borgeren og barnet på forhånd vide hvad initiativtageren siger.

Til selve rådslagningen er der 3 trin:

⁷⁸ Faureholm, Brønholdt, 2009, s. 33.

⁷⁹ Faureholm, Brønholdt, 2009, s. 27.

⁸⁰ Faureholm, Brønholdt, 2009, s. 80.

Den første del er Informationsdelen: Initiativtageren og samordneren skal kun informere i starten af rådslagningen om hvad det drejer sig om, og hvad for nogle problemer der har været i familien, hvor formålet er, at familien skal se fremad, og ikke se på deres fortid.

Den anden del er Familiens egen rådslagning: hvor familien og netværket holder et møde, hvor de skal drøfte de spørgsmål, som er blevet skrevet ned på papiret under samtalen med initiativtageren. Her skal initiativtageren og en samordner ikke være til stede, når familien skal diskutere.

Den tredje del er Beslutningsdelen: Efter de har lavet en plan, kommer initiativtageren og samordner til rummet, hvor familien skal læse deres plan op, hvor så initiativtageren skal høre om der er noget de har glemt. Hvis der ikke er noget som skal tilføjes, skal initiativtageren godkende planen, og alle dem der er med skal underskrive planen.

Initiativtageren og samordneren skal være behjælpelige, når familien har nogle spørgsmål undervejs. Der skal så være iværksættelses- og opfølgingsfase ca. efter 2-3 måneder, i iværksættelsesfasen skal det, der er lovet at iværksætte sættes i gang med det sammen. Man kan altid lave en ny familierådslagning til opfølgingsfasen, hvor der kan tages nogle nye spørgsmål op.⁸¹

Familierådslagningen er ikke en behandling, men en flerfaset ramme om beslutninger. Det er en beslutningsmodel hvor familien inddrages hvor de har aktivt indflydelse på planer og valg af indsatser. Det er her man tænker på hvilken ressource familien har, og hvor socialrådgiveren bevæger sig fra ekspert til faciliteter.⁸²

Man følger lovgivningen ved at inddrage familien mest muligt i sagerne, hvor børn og familierne bliver handlende aktører i deres egen liv, og socialrådgivere og andre professionelle vil være nogle samarbejdspartner for familien, hvor de finder noget gode løsninger for barnet og familien. Familierådslagning i Danmark har deres mål været, at der skulle skabes et bedre samarbejde mellem familien og myndighederne, hvor evalueringer har vist at, familierådslagning som ramme om samarbejdsprocessen har skabt større ligeværdighed og påvirker magt- og afmagtsforhold i positiv retning.⁸³

⁸¹ Faureholm, Brønholdt, 2009, s. 81-84.

⁸² Faureholm, Brønholdt, 2009, s. 50.

⁸³ Faureholm, Brønholdt, 2009, s. 51.

Når man tænker på at bruge familierådslagning i de byer vi har været i, sammen med plejefamilier og familierne, kunne dette afprøves for at finde ud af, om dette metode kan hjælpe plejefamiliernes trivsel i socialforvaltningen, hvor de bliver inddraget noget mere. Også så de ikke har så meget frustration over for forvaltningen som de har nu. Familierådslagning giver borgerne et større del af ansvaret for deres egen liv.⁸⁴

Vores afsnit i analysen og omkring forskellige diskussionsemner og faglige anbefalinger, har hjulpet os med at finde frem til en konklusion af vores problemformulering samt underspørgsmål, som vi i nedenstående og sidste kapitel vil komme nærmere ind på.

⁸⁴ Faureholm, Brønholt, 2009, s. 52.

7 Kapitel

7.1 Konklusion:

I forbindelse med vores problemformulering: **Hvordan påvirker organiseringen af plejefamilierne i et geografisk afgrænset område som Tasiilaq og Uummannaq plejeforældrenes trivsel?** Vi har fundet nogle meget konkrete problemstillinger igennem vores interviewsamtaler med plejefamilierne i begge byer, og vores antagelse om at plejefamilierne bliver påvirket af organiseringens arbejde med dem vidste sig at passe. Plejefamiliens trivsel var lidt vanskelig at konkludere da vi ikke kunne se nogen konkrete tegn eller besvarelser på at de ikke trives og at deres levevilkår var ringere af organiseringen i socialforvaltningerne. Det vi kunne mærke og konkludere var at der var en stor frustration over de manglende dokumentationer fra socialrådgiverne, dette påvirkede plejefamilierne på forskellige måder. Igennem interview samtaler, fortalte plejefamilierne i Qaasuitsup Kommune at de havde få tilbud i form af kurser eller samtaler med deres socialrådgivere. De var meget overladt til sig selv, og selvom at plejefamilierne i Tasiilaq også havde det hårdt var den på en anden måde. De var mere positive men stadig trætte af, at de ikke hørte noget om nogen dokumentationer og deres socialrådgivere var svære at få fat på. Vi kunne fornemme en forskellig kultur, forskellige måder at håndtere deres utilfredshed på.

Underspørgsmål:

- Hvad kendetegner plejefamilierne? (akut pleje, prof pleje, langtidspleje)
- Hvordan er samarbejdet imellem plejefamilieområdet og plejefamilierne?
- Hvordan bliver børn og plejefamilier matchet? (er det den samme by?) (hvem bestemmer dette?)
- Hvordan bliver plejefamilierne støttet i deres arbejde som plejefamilier?
- Er der udfordringer fra plejefamiliernes side samt kommunerne? (retningslinjer?)
- Foreligger der en handleplan forud for anbringelsen?
- Modtager plejeforældrene en kopi af handleplanen?
- Modtages plejetilladelsen, handleplan, plejevederlag indenfor en tidsramme?

Da vi var i Tasiilaq lagde vi mærke til at de defineret en professionel plejefamilie som en af dem der arbejdede i børne- og familie afdelingen, der var 2 personer som havde plejebørn. Iht. Landstingsforordningen nr. 1 af 15. april 2003 § 18.stk.2. at en professionel plejefamilie

betyder at mindst en af plejeforældrene er fuldtid hjemme, hvor man ikke har et arbejde ved siden af.

Ellers blev vores spørgsmål besvaret meget godt selvom nogle af dem var lidt direkte. Selvom det har været to meget forskellige byer vi har været i, virkede de meget ens på det punkt at der er mangel på plejefamilier, og at de næsten har de samme sociale problemer som er årsagen til anbringelse af børn fx alkoholmisbrug, samt at der var en stor selvmordsforsøgs rate ifølge socialrådgiverne.

I forbindelse med det økonomiske kunne vi også mærke at, i Kommuneqarfik Sermersooq har de flere muligheder vedrørende behandlingstilbud, men det er der ikke i Uummannaq. f.eks. er det muligt i Tasiilaq at blive henvist til børn og familiecenter hvor de kan få tilbudt behandling og hjælp med kurser, og hvor der i Uummannaq, som er under Qaasuitsup Kommune, kun er socialrådgivere som er behandlere for borger/klienter. Grunden til dette er at de ikke har et familiehus, eller et børn- og familiecenter at henvise til, men de kan kun henvise til familiehuset som ligger i en anden by (Ilulissat). Det er ikke altid muligt at kunne få godkendt sin ansøgning om behandling i Ilulissat da det koster en del at familien rejser, samt kost og logi mens de er under behandling.

Vi har konkluderet i vores opgave at der må findes en anden løsning, en mere systematisk tilgang at kunne gribe problemstillingen an på, så socialrådgiverne kan udføre deres arbejde ordenligt overfor plejeforældrene, i vores tilfælde er vores fokus rettet mod at socialrådgiverne følger lovgivningen, og viser den tillid, samt omsorg overfor plejeforældrene på samme måde de ville gøre mod barnet. Hvorfor er der ingen konsekvenser når en socialrådgiver ikke følger de regler og systemer som er sat op i forbindelse med en bedre systematisk arbejdsmetode? Man har ikke fundet en stabil løsning bare fordi at et barn bliver anbragt i en plejefamilie, det er en proces som er meget længere sigtet, så derfor skal der være de opfølgninger samt handleplaner som lovgivningen også kræver af socialrådgivere. Derfor burde det prioriteres at der ansættes flere plejefamiliekonsulenter enten på halvtid eller fuldtid, da vi eksempelvis oplevede i Uummannaq, at der var stor behov for dette så der kunne være mere opmærksomhed omkring plejefamilierne og de anbragte børn. Vi som socialrådgiver studerende føler at det ikke kun er plejeforældrene man svigter men i høj grad også barnet, da der sker en kædereaktion i forbindelse med plejeforældrenes voksende frustration kan vælge at stoppe, og det er meget ærgerligt at se ressourcestærke

plejeforældre som brænder for det de laver at blive ”omsorgssvigter” af vores system som ellers er baserede på at hjælpe dem der er i nød.

Hvis behovene blev opfyldt, og lovgivningen fuldt kan plejeforældre være gode ”forældre” overfor plejebørnene.

8 Litteraturliste:

- Bauman, Zygmunt (2003): "Frihed". København, Hans Reitzels Forlag.
- Bauman, Zygmunt (2006): "Flydende modernitet". København: Hans Reitzels Forlag.
- Bauman, Zygmunt (2002): "Fællesskab – en søgen efter tryghed i en usikker verden". København: Hans Reitzels Forlag.
- Caspersen, Marianne & Laustsen, Charlotte (2009): "Systematisk sagsbehandling i børnesager". 1. Udgave, Forlagskonsulent: Metrum.
- Christensen, Else & Kristensen, Lise G. & Baviskar, Siddhartha (2009): "Børn i Grønland, En kortlægning af 0-14-årige børns og familiers trivsel", Udgiver: SFI.
- Chemnitz, S. Ellen (2010): "Afrapportering af nordisk konference om familiepleje i Nuuk".
- Ejrnæs, Morten & Guldager, Jens & Hansen, Finn K. & Hansen, Henning & Jørgensen, Carsten & Kruse, Filip (2005): "Sociologi & socialt arbejde", 3. udgave, Danmarks Forvaltningshøjskoles Forlag.
- Frode, Jørgen & Fivelsdal, Egil (2010): "Organisationsteori", 5. Udgave, 2. oplag, Handelshøjskolens Forlag.
- Giddens, Anthony (1994): "Modernitetens konsekvenser", 1. Udgave, 9. Oplag, Hans Reitzels Forlag, København.
- Harder, Margit og Nissen, A. Maria (2012): "Helhedssyn i socialt arbejde", 1. Udgave, 2. Oplag.
- Harboe, Thomas (2006): "Indføring i samfundsvidenskabelig metode", 4. Udgave, 2. Oplag.
- Jensen, Bente (2002): "Sundhed og sårbarhed", 1. Udgave. Hans Reitzels Forlag.
- Kaspersen, Lars Bo: "Anthony Giddens" i Andersen, Heine (2004): "Klassiske og moderne samfundsteori", 2. Revideret udgave, 5. Oplag.
- Kirsten, Cecilie R. & Tjørnhøj-Thomsen, Tine (2011): "Kulturanalyse – Kort fortalt", 1. Udgave. Samfundslitteratur forlag.
- Kontos, Maria: "Sammenlignende overvejelser over kodifikationsmetoden i 'Grounded Theory' og i den biografiske metode" Artikel nr. 3, 2001, Dansk Sociologi.
- Kvale, Steiner (2009): "Interview", 2. Udgave, 2. Oplag. Hans Reitzels Forlag.
- Kopi af underviser Mary Stiesen: "Oversigt over interview metoder" i forbindelse med undervisning i feltarbejde 6. semester.

- Larsen Dahler, Peter: "At fremstille kvalitative data", 2.udgave, 2.oplag. Syddansk Universitets Forlag.
- Posborg, Rikke, & Nørrelykke, Helle & Antczak, Helle (2009): "Socialrådgivning og socialt arbejde", 1. Udgave, 2. Oplag.
- Rasborg, Klaus (2013): "Individualisering og social differentiering i den reflektive modernitet" Artikel nr.4/24, Dansk Sociologi.

Hjemmesider:

- www.denstoredanske.dk
- www.lovgivning.gl
- www.nanoq.gl
- <http://naalakkersuisut.gl>
- <http://knr.gl/da/tv/qinersineq/valgdebat-18112014>
- www.wikipedia.dk

9 Bilag

9.1 Spørgsmål og Interviews:

Indledning til socialforvaltning:

1. Hvad er din stilling i socialforvaltningen? /
Sutut atorfeqarpit isumaginninnikkut ingerlatsivimmi?
2. Hvor længe har du beskæftiget dig med dette? /
Qanoq sivilutigisumik sulinikuuit?
3. Hvordan er din interesse for plejefamilieområde opstået? /
Qanoq angajoqqaarsialerisutut sulineq soqutigilerpiuk?
4. Hvad er dine hovedopgaver? /
Suliat suut pingaarnertut suliarisarpigit?

Om barnet:

5. Hvilken baggrund har de børn som typisk er anbragt i plejefamilier? (Er der nogen udredningsproblemer?)
Meeqqat angajoqqaarsiani inissitat suna pequtigikajuttarpaat inissinneqarnerani?
(Ingerlariaqqinngitsoortoqartarpa?)
6. Hvordan bliver børn og plejefamilier matchet? (Er de i samme by, og hvem bestemmer dette?)
Qanoq meeqqat angajoqqaarsiallu tulluarsarneqartarpat? (Illoqarfeqatigiippat, kinalu tamanna aaliangertarpaa?)
7. Kan det mærkes at barnet bliver påvirket af at flytte fra biologiske familier? (Børn har det bedst hjemme)
Malugineqartarpa meeqqamut sunniuteqartarnersoq angajoqqaamininngaanniit nuutsinneqaraangamik? (Meeqqat iluaqutiginerusarpaat angerlarsimaffimminiillutik)

Socialrådgivernes arbejde med plejefamilie:

8. Hvordan foregår anbringelsen?
Inissiineq qanoq pisarpa?
9. Hvad kendetegner plejefamilierne? (Akut, prof., langtidsanbragte?)
Suna angajoqqaarsiat ilisarnaatigivaat?
10. Hvordan er samarbejdet mellem socialforvaltningen og plejefamilierne?

Angajoqqaarsiat sulisullu suleqatigiinnerat qanoq ippa?

11. Hvordan bliver plejefamilierne støttet i deres arbejde som plejefamilier?

Angajoqqaarsiat qanoq sulinerikkut ikorfartorneqartarpat?

- Er der mulighed for aflastning?
- *Oqilisaanissamut periarfissaqarpat?*

12. Er der udfordringer fra plejefamiliernes side samt kommunerne? (Retningslinjer)

Angajoqqaarsiat aammalu kommune akornanni unammillernartoqarpa?

(malittarisassat peqqutigalugit)

13. Foreligger der en handleplan forud for anbringelsen?

Iliuusissamik pilersaaruteqartarpa inissiinneginnermini?

14. Er forældrene, plejefamilien og barnet tilstede når i laver handleplan?

Angajoqqaat, angajoqqaarsiat meerarlu peqataasarpat iliuusissamik pilersaarummik allakkaangassi?

15. Kan i mærke at i kan nå at udføre de kort samt langsigtede mål? Eller føler i at der ikke er tid til at udføre målene?

Iliuusissami pilersaarummi anguniakkat meeqqamut tunngasut, angusinnaallugit misigisaarpisi? Imaluunniit piffissaqartinneq ajorpisigit?

16. Hvad sker der når barnet bliver akut anbragt? (Step by step beskrivelse)

Meeraq tassanngaannartumik inissitat qanoq pisarpa? (meeraq tiguneraniit inissinnissaata tungaanut)

Om arbejdet i organisationen:

17. Har i ofte mange sager?

Suliassasi amerlajuaannarpat?

18. Hvordan ser du jeres samarbejde i afdelingen?

Ilissi immikkoortorta qarfiissinni suleqatigiinneri qanoq isigiviuk?

19. Syntes du at der er gode arbejdsfordeling indenfor jeres område?

Isumaqarpit suliassi agguannarat naammaginartuusooq?

20. Er der en god samarbejde med ledelsen?

Pisortarlu suleqatigiilluartarpisi?

21. Er der noget tværfaglig samarbejde?

Tværfaglig-nut tunngasunik suleqateqartarpisi?

22. Hvordan synes du om arbejdsmiljøet i din afdeling?

Suliffimmi isumannaallisaanikkut pissutsit qanoq illit isumaqarfigaagit?

23. Har i mulighed for Supervision?

Supervisionertinnissassinnik periarfissaqarpisi?

24. Har der være medarbejdere som er stoppet på grund af stress eller udbrændthed?

Suleqatigiinni iluani stesserneq qasusoornerlu pissutaalluni suliunnaartoqarnikuua?

Spørgsmål til Plejefamilier:

1. Hvor længe har du/i været plejefamilie?

Qanoq sivilutigitisumik angajoqqaarsiaanikuuit?

2. Hvornår valgte i at blive plejefamilie?

Qanga aaliangerpiuk angajoqqaarsianngornissannut?

3. Hvordan er jeres interesse for plejefamilie opstået?

Qanoq angajoqqaarsianngorusunnersi saqqummerpa?

4. Synes i at det var svært at blive plejefamilier?

Isumaqarpisi nalunartuusoq angajoqqaarsianngornissaq?

5. Hvor mange plejebørn har i boende?

Qassinik meerarsiaqarpisi?

6. Har i haft børn i pleje som er blevet hjemsendt?

Meerarsiaqarnikuusi angerlartinneqarnikumik?

7. Har i modtaget akut børn i pleje?

Akut-imik meeqqanik paarisaqarnikuusi?

8. Kan i nævne nogen fordele og ulemper ved at være plejefamilie?

*Ajunngittunik imaluunniit unammillernartunik taasaqarsinnaavit
angajoqqaarsiaanermi?*

9. Hvordan er jeres samarbejde med socialforvaltningen?

Isumaginninnermi sullissivillu suleqatigiinnersi qanoq ippa?

10. Kommer i på noget plejefamilie kurser? Hvilke?

Pikkorissarnissamut periarfissaqarpisi? Suut?

11. Har i en forening for plejefamilier?

Angajoqqaarsianut peqatigiiffeqarpisi?

12. Har i kontakt med andre plejefamilier?

Angajoqqaarsiat allat attavigisarpisigit?

13. Har i fået et aflastningstilbud?

Oqilisaanissamut periarfissaqarpisi?

14. Ved i om barnet har en handleplan i socialforvaltningen?

*Ilisimatinneqarpit meeraq iliuusissamik pilersaaruteqartarnersoq
isumaginnittoqarfimmi?*

Spørgsmål til Lærerne:

1. Hvor længe har du været lærer (I pågældende skole)?

Qanoq sivilisutigisumik ilinniartitsisuunikuut? (atuarfimmi pineqartumi?)

2. Hvilken klasse underviser du?

Qassi klassimi atuartut atuartittarpigit?

3. Bliver du informeret om plejebørn der starter i din klasse?

Paasitinneqartarpit meeraq atualeqqaartoq meerarsiaappat?

4. Er der kurser til lærer omkring børn anbragt i pleje eller om andre børn med særlig behov?

*Pikorissartinnissamut periarfissaqarpa meeqqat inissitat angajooqqaarsiami pillugit,
imaluunniit meeqqat aaliangersimasunik pisariaqartitsisunut tunngasumik?*

5. Hvad er dine oplevelser i forbindelse med plejebarnets trivsel i undervisningen?

*Misigisatit qanoq ippat meeqqat angajooqqaarsiami inissinneqarnikut atugarisaat
pillugit?*

6. Er plejebørnene gode til at deltage i forskellige aktiviteter?

Meeqqat angajooqqaarsiani inissitat sammisassat assigiinngittuni peqataalluarterpat?

7. Hvordan foregår forældresamtalerne?

Angajooqaanik oqaloqatiginninnerit qanoq ingerlasarpat?

8. Kan det mærkes på barnets opførsel når barnet bliver hjemsendt?

Malugineqarsinnaava meeqqap pissusaani meeraq angerlartinneqarsimangaangat?

9. Kan det mærkes på barnets opførsel når barnet har haft samvær med biologiske forældre i en weekend?

*Meeqqap pissusaani malugineqarsinnaava allannguuteqartoq meeraq weekendimi
angajooqaaminiissimangaangat?*

10. Holder i interne møder med andre lærer og deler erfaringer og oplevelser som kunne være behjælpelige i forskellige situationer?

*Ilinniartitsisut allat ilagalugit ataatsimiittarpisi aqqusaarsimasat pillugit
eqqartueqatigiillusi, soorlu ikiuutaasinnaasut pisussanut assigiinngitsunut?*

11. Er der mulighed for supervision?

Supervisionernissassinut periarfissaqarpisi?

Spørgsmål til børnehjemmet:

1. Hvor længe har du arbejdet i børnehjemmet?

Qanoq sivistigisumik børnehjemmimi sulinikuuit?

2. Kan i mærke forskellen mellem børn som er blevet anbragt fra plejefamilie til børnehjem og børn som er anbragt fra deres biologiske familie?

Allaanerussuteqarpa meeqqat angajoqqaarsiaminngaanniit inissitat taavalu meeqqat angajoqqaaminiit inissinneqaraangata børnehjem-imut?

3. Hvor mange af de børn i modtager fra plejefamilier bliver hjemsendt?

Meeqqat angajoqqaarsiamiit børnehjem-imut inissitat qassit angerlartinneqartarpat?

4. Kunne i tænke jer om en større samarbejde med plejefamilier?

Angajoqqaarsiallu suleqatigiinnersi annertuserusussinnaavisiuk?

5. Modtager i handleplan når et barn kommer fra plejefamilie til børnehjemmet?

Handleplan-imik tunisitarpisi meeraq angajoqqaarsianiit børnehjem-imut nuutsinneqaraangami?

6. Laver i selv handleplaner til børn?

Nammineerlusi iliuusissamik pilersaaruteqartarpisi meeqqamut?

